

Nasza siła

Wielki to był dzień i wielkie to było święto. Z perspektywy minionych siedmiu lat patrzeć mogliśmy na ogrom osiągnięć naszego narodu, o jakich nawet marzyć nie mogli poprzednie pokolenia. Z perspektywy siedmiu zaledwie lat spojrzeć mogliśmy, jak Polska — przed wojną zacofana ekonomicznie i biedna, przez najazd hitlerowski zrujnowana i zniszczona — w naszych oczach przekształca się w kraj produkujący, o wysoko rozwiniętym przemyśle, o przodującej technice, o rosnącej kulturze. Kraj szybko doganiający i przeganiający trwające w zastoi kapitalistyczne kraje Europy zachodniej. Kraj, który nieodwołalnie wstąpił na drogę socjalizmu i na drodze tej święcił wielkie triumfy.

Przed wojną byliśmy Polską milionów „zbędnej ludności”, macochą dla swych dzieci, częstokroć zmuszonych do emigracji za chlebem, tustym kąskiem dla obcych imperialistów, wysysających soki żywotne kraju, polem wyzysku rodzimej burżuazji i obszarników. Byliśmy wtedy Polska „biedaszybów” i faszystów, państwem żyjącym w niezgodzie z wszystkimi sąsiadami, krajem, którego rządcy zaczęli przyjaźń dla zacieklego wroga Polski — hitleryzmu — z nienawiścią do własnego narodu.

Dziś jesteśmy Polską Nowej Huty i nowej Warszawy, Czesochowy i Gorzowa, Wizowa i huty „Kościuszkowa” — Polską ruszającą, na których wznosi się piękne nowe jutro ludowej Ojczyzny. Dziś jesteśmy krajem o produkcji przemysłowej na głowę ludności ponad trzy i pół raza wyższej niż przed wojną, o półtorakrotnie wyższej produkcji rolniczej, o znacznie wyższym poziomie kultury materialnej i duchowej. Dziś jesteśmy krajem, który w zawody idzie z czasem i w teraźniejszości realizuje zadania dnia jutrzejszego. To wszystko szczególnie jaszkrawie ukadało się oczom wszystkich właśnie 22 lipca, w siedem lat po Manifestie, w ciągu których już zrealizowano znacznie więcej, niż wówczas zapowiadano.

Z dumą też i radością witał zwarty jak nigdy dotychczas naród polski swoje święto. Z dumą patrzyli wszyscy na ogromne osiągnięcia, dzieło rąk i mózgów naszej bohaterkiej klasy robotniczej, mas ludowych prowadzących na drodze do socjalizmu przez Polską Zjednoczoną Partię Robotniczą i jej przewodniczącą, Prezydentkę Polski Ludowej, tow. Bierut.

W rocznicę wyzwolenia naród polski szczególnie gorąco wspominał tych, którzy wyzwolenie to nam przynieśli — przyjaciół radzieckich. W rocznicę tę pamiętamy, że właśnie ZSRR i Wielkiemu Stalinowi do zawładnięcia mamy ostateczne ustalenie granicy zachodniej na Odrze i Nysie, że właśnie dzięki przykładowi ZSRR, pomocy ZSRR i przyjaźni ZSRR dokonaliśmy w ciągu siedmiu zaledwie lat tak wielkiego skoku naprzód.

Symbolom tego wszystkiego co odczuwa naród polski stał się entuzjazm i radość, z jaką naród nasz przywitał najbliższego współpracownika genialnego Stalina, tow. Władysława Mołotowa oraz jednego z dowódców zwycięskiej Armii Radzieckiej, Marszałka Żukowa. Uczucia całego narodu polskiego wyraził w swoim przemówieniu na akademii tow. Bolesław Bierut:

„Prosimy delegację radziecką i tow. Mołotowa, aby przekazali narodom Związku Radzieckiego, Wschodniozwiązkowej Partii Komunistycznej (bolszewików) i Wodzowi całej postępowej ludzkości — Wielkiemu Stalinowi wyraz naszego głębokiego przywiązania i szacunku. Prosimy przekazać głęboką wdzięczność za wyzwolenie Polski i część, którą żyjemy wobec prochów bohaterów radzieckich, padłych w bojach z hitleryzmem. Prosimy przekazać narodom Związku Radzieckiego i Wielkiemu Stalinowi wyraz naszej wdzięczności za tę wszechstronną i bezinteresowną pomoc, którą okazują nam oni stale w odbudowie i rozwoju naszego kraju. Prosimy przekazać, że naród polski w wierze w Związek Radziecki i w siłę pokój i postępu na świecie i w walce o pokój i postępowość przedwiednictwem Wielkiego Stalina nie będzie szczędził swych sił.”

Gorącą serdecznością tchnęły słowa przewodniczącego delegacji radzieckiej, tow. Mołotowa:

„U progu ósmego roku nowej historii narodu polskiego delegacja radziecka gorąco życzy dalszych sukcesów Polsce ludowo-demokratycznej, budującej społeczeństwo socjalistyczne, broniącej sprawę pokoju”.

Słowa te, jak całe przemówienie tow. Mołotowa — to wyraz stosunków nowego typu łączących nasze kraje i narody, wyraz niewzruszonej przyjaźni i bratniego sojuszu polsko-radzieckiego. Był to wyraz nowych stosunków między narodami, nacechowanych pełną równością dużych i małych narodów, ścisłą przyjaźnią i braterską współpracą, przy wzajemnym szacunku i wzajemnej radości z osiągnięć — wyraz stosunków, które istnieć mogą tylko między krajami obozu socjalizmu i pokoju. Był to wyraz przyjaźni i współdziałania, wyrosłych na gruncie międzynarodowego proletariatu, na granitowym gruncie nauk Lenina i Stalina.

W tym duchu, w duchu międzynarodowego wychowuje polską klasę robotniczą, masy pracujące, nasza partia, w duchu nieublaganej wrogości wobec wszelkich przejawów burżuazyjnego nacjonalizmu, wrogości, antynarodowej ideologii. Odrzucając przykład tyfotaszystowskiej Jugosławii uczy i przypominając, że trzeba strzec jak źrenicy oka proletariackiego międzynarodowizmu, tej „najważniejszej podstawy braterskiej współpracy narodów”.

Po raz pierwszy w dziejach polskości ma ze wszystkich stron przyjaznych i sojuszem związanych sąsiadów. Po raz pierwszy w dziejach mamy tyłu, tak bliskich nam i tysiącami niemi związanymi przyjaciół — kich nam i tysiącami niemi związanymi przyjaciół — od Łaby do Kantonu. Wyrazem tego była obecność wybitnych przedstawicieli rządu sąsiednich, bratnich państw. Naród polski, silny zwróciwszy wszystkich patriotów w szeregach frontu narodo-wo-walki o pokój i plan sześciolletni, naród budujący socjalizm i przekształcający się w naród socjalistyczny w miarę postępu tego opanowanego budownictwa zaskarbił sobie szacunek i poważanie w wolnym świecie, jakim jeszcze nigdy nie cieszyliśmy się w dziejach. Jest to element naszej rosnącej siły, której przegładem był właśnie dzień 22 lipca.

Tę rosnącą siłę pokazały zwycięskie meldunki z całego kraju. Pokazała to defilada, jakiej jeszcze Polska nie widziała — defilada naszego wspaniałego Wojska Ludowego, wyposażonego w najnowsze zdobycze techniki wojennej, wychowanego na wzorach stalinowskiej Armii, najsilniejszej armii świata.

Rosnąca siła Polski Ludowej, rosnące poważanie i szacunek wolnych ludów świata nakładają na nas obowiązek zaostrzenia naszej czujności w walce przeciw zakusom podżegaczy wojennych, przeciw trytonom imperialistów, pragnących cofnąć koło historii, obowiązek wzmocnienia naszej walki o pokój. W obliczu odrodzenia śmiertelnego wroga narodu polskiego — Wehrmachtu, w obliczu forsownej remilitaryzacji Niemiec zachodnich, w obliczu przyspieszonej gorączki zbrojeniowej i przyspieszonych przygotowań wojennych ze strony agresorów i podżegaczy wojennych — naród polski zmocnił jedność, wzmocnił walkę w obronie pokoju, wzmocnił ofiarny wysiłek w realizacji Planu 6-letniego, zacieśnił bratni sojusz Polski Ludowej z ZSRR i wszystkimi krajami obozu pokoju.

Taka jest nasza odpowiedź na jawne i zamaskowane zakusy wrogów Polski, wrogów pokoju. Odpowiedź wynikająca z głębokiego przeświadczenia, że — jak powiedział Wielki Stalin — „Pokój będzie zachowany i utrwalony jeżeli narody ujmą w swe ręce sprawę zachowania pokoju i będą bronili jej do końca”.

W interesie mas pracujących miast i wsi planowy skup zboża ujęty w ramy ustawowe

Komunikat PAP w sprawie dekretu Rady Ministrów

(f) W bieżącym roku gospodarczym planowy skup zboża otrzymuje ustawowe podstawy w postaci dekretu, uchwalonego przez Radę Ministrów i zatwierdzonego przez Radę Państwa.

Dekret ma na celu zabezpieczenie normalnego zaopatrzenia ludności miast w produkty zbożowe, stworzenie korzystnych warunków zbytu produkcji rolnej po stałych i opłacalnych cenach, popieranie dalszego rozwoju produkcji rolnej oraz zapobieżenie dołom w ustaniu obowiązków w zakresie sprzedaży zboża.

Państwowym planem skupu zboża, uchwalonym przez Prezydium Rady na rok gospodarczy, tzn. na okres od dnia 15 lipca do dnia 14 lipca roku następnego — objęte są: żyto, pszenica, jęczmień i owies.

Obowiązek sprzedaży zboża ciąży na właścicielach lub posiadaczach gospodarstw rolnych, a więc także na użytkownikach lub dzierżawcach.

Nowy system planowego skupu zboża usunął braki i wykorzystuje pozytywne doświadczenia skupu w ubiegłym roku gospodarczym. Gminne plany skupu i wynikające z nich

indywidualne zobowiązania gospodarstw będą na podstawie ustalonych w toku żniw. Różnice w jakości gruntów zostały uwzględnione przez przeliczenie gruntów ornych poszczególnych klas na tzw. hektary przeliczeniowe, co umożliwia prawidłowe porównywanie poszczególnych gospodarstw i ustalenie obowiązku sprzedaży zboża stosownie do ich gospodarczych możliwości.

Zobowiązania poszczególnych gospodarstw ustalane będą na podstawie jednolitych norm gminnych. Normy gminne określają, ile kilogramów zboża do sprzedaży w planowym skupie przypada na 1 ha przeliczeniowy, w zależności od wielkości gospodarstwa. Oznacza to, że norma w kg na 1 ha przeliczeniowy będzie różna dla poszczególnych grup gospodarstw w danej gminie. Norma dla 1 ha gospodarstwa kułackiego będzie np. kilka-krotnie wyższa niż dla 1 ha gospodarstwa mało-rolniczego w tej samej gminie. System ten kładzie kres dowolnemu ustalaniu i dowolnemu zmienianiu planów gminnych i uchwał gromadzkich, co zdarzało się w ubiegłym roku.

Z tytułu hodowli trzody chlewnej przysługują na podstawie dekretu obniżki zobowiązań zbożowych. Obniżki te wynoszą 100 kg zboża na każdą sztukę dostarczoną w roku kalendarzowym 1951 ponad minimum dostawy, określone dla danej grupy gospodarstw — zarówno z podażą zakontraktowaną, jak i z podażą bez kontraktu.

Nie są objęte obowiązkiem sprzedaży zboża gospodarstwa o obszarze gruntów ornych do 1 ha przeliczeniowego.

Posiadacz gospodarstwa rolnego o obszarze do 5 ha przeliczeniowych, który utrzymuje więcej niż 4 dzieci w wieku do lat 14, może otrzymać zniżkę w planowym skupie w wysokości 50 kg zboża na każde dziecko powyżej czworga.

Przy ustalaniu powierzchni gruntów ornych danego gospodarstwa nie wlicza się powierzchni odlogów w okresie do dwóch lat po ich przyjęciu do zagospodarowania. Przy ustalaniu wysokości zobowiązania odlicza się od ilości gruntów ornych, stanowiących podstawę obliczenia — grunty zajęte pod uprawę buraka cukrowego, rzepaku, rzepiku, lnu i konopi.

Dekret ustala, że za sprzedane zboże wypłaca się należność w gotówce, obliczoną według dotychczasowych, obowiązujących i opłacalnych cen. Ażeby zachęcić rolników do podnoszenia towarowości zboża i do sprzedawania ponadplanowych ilości zboża, dekret wprowadza premie gotówkowe. Premie za zboże sprzedane ponad ilość objętą obowiązkiem sprzedaży będą stanowiły określony procent od obowiązującej ceny.

Sprzedż zboż, przewidziana jako ustawowy obowiązek, odbywa się w okresie do dnia 31 grudnia danego roku. Terminy sprzedaży w poszczególnych miesiącach ustala Prezydium Gminnej Rady Narodowej, uwzględniając możliwości przeprowadzania omiotów i lokalne warunki.

Dostarczone zboże winno odpowiadać obowiązującym normom jakościowym (standardom).

W ciągu 7 dni od chwili doręczenia zawiadomienia o wysokości zobowiązania w planowym skupie zboż — można wnosić odwołania do Prezydium Powiatowej Rady Narodowej za pośrednictwem Gminnej Rady Narodowej.

dane zboże wypłaca się należność w gotówce, obliczoną według dotychczasowych, obowiązujących i opłacalnych cen. Ażeby zachęcić rolników do podnoszenia towarowości zboża i do sprzedawania ponadplanowych ilości zboża, dekret wprowadza premie gotówkowe. Premie za zboże sprzedane ponad ilość objętą obowiązkiem sprzedaży będą stanowiły określony procent od obowiązującej ceny.

Sprzedż zboż, przewidziana jako ustawowy obowiązek, odbywa się w okresie do dnia 31 grudnia danego roku. Terminy sprzedaży w poszczególnych miesiącach ustala Prezydium Gminnej Rady Narodowej, uwzględniając możliwości przeprowadzania omiotów i lokalne warunki.

Dostarczone zboże winno odpowiadać obowiązującym normom jakościowym (standardom).

W ciągu 7 dni od chwili doręczenia zawiadomienia o wysokości zobowiązania w planowym skupie zboż — można wnosić odwołania do Prezydium Powiatowej Rady Narodowej za pośrednictwem Gminnej Rady Narodowej.

Przyjęcie upełniło w bardzo serdecznej atmosferze.

Ogłaszamy w dzisiejszym numerze „Trybuna Ludu” komunikat o uchwaleniu przez Radę i Radę Państwa dokumentu donoszącego wagi — dekretu o planowym skupie zboża. Donosząc znaczenie tego dekretu polega przede wszystkim na tym, że będąc wyrazem realizowanej przez nasze państwo polityki sojuszu robotniczo-chłopskiego — służy on sprawie dalszego zacieśniania braterskiej spójni miasta i wsi.

Dekret ukazuje się w chwili, gdy w całym kraju trwają żniwa, gdy nasze rolnictwo zbiera plony dobrego urodzaju, wywalczony ofiarnym wysiłkiem chłopów polskich przy czynnej i wszechstronnej pomocy państwa ludowego. Stwarza to bardzo dogodne warunki, aby tegoroczny planowy skup zboż był wykonany sprawnie i terminowo.

Dekret przynosi znaczne udogodnienie systemu skupu zarówno dla wsi, jak i dla państwa. Nowy system skupu oparty jest na obiektywnych danych: przy ustalaniu indywidualnych zobowiązań sprzedaży zboża brano są pod uwagę jakość posiadanej ziemi, obszar i towarowość gospodarstwa rolnego. W dekrecie znajduje wyraz troska rządu o rozwój upraw kontraktowanych, o rozwój hodowli i walka o likwidację odlogów.

Państwo nasze otacza opieką rodziny wielodzietne. Rodzinom chłopskim, posiadającym poniżej 5 ha ziemi i utrzymującym więcej niż czworo dzieci do lat 14 przysługuje zniżka w planowym skupie zboża.

Za zboże sprzedane ponadplanowo, sprzedawca uzyskuje poza normalną zapłatą — premię. Z chwilą wykonania przez daną powiat planu skupu co najmniej w 90 procentach, zostanie zniesione pobieranie opłaty za przemiał w zbożu (miarka oraz tzw. odsypy).

Nowy system, zniesienie obowiązku sprzedaży zboża powszechnym i usankcjonowanie przez prawo, oparty jest na obiektywnych danych i słusznych zasadach. Dokładne wykonanie przepisów nowego systemu umożliwiłoby jakiegokolwiek dowolności i przypadkowości w ustalaniu zobowiązań sprzedaży, spotykane w ubiegłym roku gospodarczym, gdy skup prowadzony był na podstawie planów gromadzkich. Nowy system gwarantuje, że raz ustalone tereny plany i indywidualne zobowiązania są stałe i nie mogą ulegać dowolnym zmianom. Po sprzedaniu państwu ustalonej w zobowiązaniu ilości zboża, każde gospodarstwo będzie swobodnie dysponowało nadwyżką ziarna towarowego.

Pomyślnie wykonanie planowego skupu zboż jest doniosłą sprawą ogólnopolską. Zainteresowanymi są w niej jednakowo robotnicy i chłop, miasto i wieś.

Celem skupu jest zapewnienie normalnego zaopatrzenia ludności miejskiej w produkty zbożowe. A ludność miast w dzisiejszej Polsce — to budowniczowie i twórcy planu sześciolletniego, to ci, co wznoszą nowe zakłady pracy i nowe miasta, nowe szkoły i szpitale, to ci, co ofiarnie, z zapalem realizują nasze śmiałe plany produkcyjne, podnoszą wydajność pracy, podejmują i wykonują wielkie czyny twórcze. Ludność miast, to ci, co z roku na rok zwiększają produkcję traktorów, maszyn rolniczych, nawozów sztucznych, materiałów budowlanych, ci co stale podnoszą wydobywcę węgla i wycop stali, ci co zwiększają produkcję tkanin i obuwia. Ludność miast, to ci, co swym ofiarnym wysiłkiem współtworzą materialne podstawy dalszego rozwoju i postępu rolnictwa i dobrobytu ludności wiejskiej.

Ludność miast wzrasta u nas bardzo szybko, gdyż wielkie dzieło planu sześciolletniego, to szybkie uprzemysłowanie kraju, to wciąganie do produkcji pozarolniczej i do nauki w miastach coraz większej liczby chłopów i dzieci chłopskich.

Pamiętamy jeszcze dobrze przełknięte czasy sanacji, kiedy nasza wieś dusiła się od nadmiaru „zbytecznych” ludzi, nadaremnie marzących o znalezieniu pracy w mieście, kiedy wieś nie mogła znaleźć rentownego zbytu dla produktów rolnych.

Dziś w Polsce Ludowej jest odwrotnie: dzięki sojuszwowi robotniczo-chłopskiemu, dzięki przodownictwu klasy robotniczej, nasza wieś zapomina już, co to „zbędni” ludzie, albo tzw. „kleksa urodzaju”. Miasta wchłaniają rokrocznie setki tysięcy nowych pracowników, wciągają ich do twórczej pracy i nauki. Państwo Ludowe zapewnia ludności wiejskiej korzystny zbytek produktów rolnych po stałych i opłacalnych cenach, eliminując spekulantów i wydrwogosię, którzy tuczyli się na chłopskiej nędzy, skupując jejosięnią zboże za bezcen i sprzedając na przednówku po paskarskiej cenie.

Państwo Ludowe nie szczędił cił i środków, żeby podnosić produkcję rolną na coraz wyższy poziom, żeby ludność zapewnić dobrobyt i kulturę, rozwój oświaty i opiekę lekarską.

Pomyślnie i szybko wykonanie państwowego planu skupu zboż jest warunkiem dalszego rozwoju zarówno przemysłu, jak i rolnictwa, podnoszenia kultury i dobrobytu zarówno ludności miast, jak i ludności wsi. Dlatego wykonanie planu skupu zboż jest patriotycznym obowiązkiem wsi, jest jej wkładem w walkę o pokój, wkładem w rozwój siły i wielkości naszej ojczyzny.

Sprawnie wykonanie planu skupu zależne jest od dokładnego planowania, terminowego wystawienia indywidualnych zobowiązań sprzedaży i dokładnego wyjaśnienia ludności wiejskiej podstaw ustalania tych zobowiązań. Równocześnie obowiązkiem terenowych władz jest organizacja intensywnych omiotów, przygotowanie pomieszczeń i magazynów dla punktów skupu oraz zapewnienie ich sprawnego działania.

Wykonanie tych zadań wymaga wyteżenia wszystkich sił terenowych rad narodowych i aparatu gospodarczego oraz organizacji partyjnych na wsi.

Terenowe instancje partyjne, ponosząc polityczną odpowiedzialność za wykonanie planu skupu zboż. Obowiązkiem ich jest czuwać nad pracą odpowiednich organów władzy państwowej. Obowiązkiem ich jest nade wszystko pamiętać, że w akcji skupu, tak jak w każdej innej akcji, decydującą rolę odgrywa szeroka polityczna praca uświadamiania wśród ludności.

W pracy tej trzeba wykazać wiele inicjatyw, zmobilizować szereg partyjne i organizacje społeczne, łączące partię z masami pracującymi wsi. Celem tej szerokiej kampanii politycznej jest spopularyzowanie zasad i przepisów dekretu o planowym skupie zboż, wyjaśnianie chłopom wielkiego, ogólnonarodowego celu, jakiemu dekret służy.

Masy pracującego chłopstwa, które w poprzednich latach sprzedaż zboża państwu zamianowały już swą wierność idei sojuszu robotniczo-chłopskiego, wywiążą się z honorem z patriotycznego obowiązku, tak jak już wywiązały się zeń w czasie tegorocznego siewu wiosennego, nazywanego Siewem Pokoju, tak jak zaszczytnie i honorowo wywiązały się z patriotycznego obowiązku w czasie Plebiscytu Pokoju i w czasie powszechnej subskrypcji Narodowej Pożyczki Rozwoju Sił Polskich.

Przyjęcie w ambasadzie ZSRR w Warszawie na cześć rządowej delegacji radzieckiej

Towarzysze Bierut, Mołotow i Żukow obecni na przyjęciu

(f) W dniu 23 bm. Ambasador ZSRR w Warszawie A. A. Sobolew wydał w gmachu Ambasady przyjęcie na cześć rządowej delegacji radzieckiej, na czele której stoi Wiceprezes Rady Ministrów Związku Ra-

dzieckiego — Władysław Mołotow.

Na przyjęcie przybył Prezydent RP — Bolesław Bierut, członkowie rządowej delegacji radzieckiej: Wiceprezes Rady Ministrów ZSRR — Władysław

Mołotow i Marszałek Związku Radzieckiego Georgij Żukow.

Na przyjęciu obecni byli członkowie Rządu z Premierem Cyrankiewiczem na czele, Marszałek Polski Konstanty Rokossowski, przedstawiciele władz naczelnych PZPR, stronnictw

politycznych i organizacji społecznych, generałowie i oficerowie WP i przedstawiciele korpusu dyplomatycznego, akredytowani w Warszawie.

Przyjęcie upełniło w bardzo serdecznej atmosferze.

Depesza Prezydenta Bieruta do Mikołaja Szwerownika

Towarzysze M. SZWERNIK
Przewodniczący Rady Najwyższej ZSRR

Moskwa — Kremł

Najserdeczniej dziękuję Wam, Towarzyszu Przewodniczący, oraz Radzie Najwyższej Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich, za życzenia przesłane z okazji Narodowego Święta Odrodzenia Polski.

Korzystam ze sposobności, aby przekazać wyrazy głębokiej wdzięczności narodu polskiego dla narodów Wielkiego Związku Radzieckiego, którym naród nasz zawdzięcza nie tylko wyzwolenie z niewoli faszystów, ale również nieustanną pomoc umożliwiającą budowanie podstaw socjalizmu w naszym kraju.

BOLESŁAW BIERUT

Depesza Premiera Cyrankiewicza do Generalissimusa Stalina

Generalissimus JOZEF STALIN

Moskwa — Kremł

Proszę przyjąć, Towarzyszu Premierze, najserdeczniejsze podziękowania Narodu Polskiego, Rządu Rzeczypospolitej Polskiej i moje osobiste za przysłane przyjacielskie pozdrowienia i życzenia, z okazji Narodowego Święta Odrodzenia Polski.

Naród polski, dokonując w siódmą rocznicę wyzwolenia naszego kraju przez bohaterką Armię Radziecką, przegadując swych osiągnięć, widzi na każdym kroku dowody nieustannej, wszechstronnej i przyjacielskiej pomocy Związku Radzieckiego.

W dniu swego święta, Naród Polski umacnia i pogłębia swą przyjaźń ze Związkiem Radzieckim.

JOZEF CYRANKIEWICZ

Depesze gratulacyjne do Prezydenta RP

Prezydent RP Bolesław Bierut otrzymał następujące depesze:
Do Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej
Pana BOLESŁAWA BIERUTA

Warszawa
Z okazji siódmej rocznicy wyzwolenia Polski przez bohaterką Armię Radziecką spod faszystowskiego jarzma śię Panu i w Pańskiej osobie całemu Narodowi Polskiemu w imieniu Prezydium Najwyższego Ludowego Zgromadzenia Koreańskiej Republiki Ludowo - Demokratycznej najserdeczniejsze pozdrowienia i najlepsze życzenia.

Naród Koreański z wielką uwagą śledzi wspaniałe sukcesy osiągnięte przez Naród Polski w okresie siedmiu lat po wyzwoleniu, w walce o utrwalenie swego państwa i walce o budowę nowego, szczęśliwego życia na zasadach demokracji ludowej.

Życze Panu dobrego zdrowia, życząc również bratniemu Narodowi Polskiemu wielkich osiągnięć w walce o budowę Polski Socjalistycznej, w walce o trwały pokój i demokrację na całym świecie.

KIM DU-BON
Przewodniczący Prezydium Najwyższego Ludowego Zgromadzenia Koreańskiej Republiki Ludowej

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej
Towarzysze BOLESŁAW BIERUT

Warszawa

Proszę Was, Towarzyszu Prezydencie, przyjąć w imieniu narodu mongolskiego, Prezydium Wielkiego Narodowego Hurułu i osobiste ode mnie najserdeczniejsze pozdrowienia dla narodu polskiego i osobiste dla Was w dniu Święta Narodowego Odrodzenia Rzeczypospolitej Polskiej.

Naród mongolski z największym zainteresowaniem i najgłębszym uczuciem przyjaźni śledzi obrzytnie osiągnięcia zaprzy-

żajonego narodu polskiego zdobyte w przeciągu 7 lat. Serdecznie życząc dalszych sukcesów na polu budownictwa socjalistycznego Nowej Polski i w walce o trwały pokój, na której czele stoi nasz wspólny przyjaciel — Związek Radziecki.

BUMACENDE
Przewodniczący Prezydium Wielkiego Narodowego Hurułu
Mongolskiej Republiki Ludowej

Pan BOLESŁAW BIERUT
Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej

Warszawa

Z okazji rocznicy Wyzwolenia Polski mam zaszczyt przekazać Panu w imieniu ludu Wietnamu, Rządu i moim własnym najgorętsze życzenia pokoju i dobrobytu dla ludu polskiego, Rządu Rzeczypospolitej i Panu osobiste.

Obserwujemy z zachwytem walkę o pokój i dzieło odbudowy prowadzonej dzielnie przez lud polski i jego Rząd, za przykładem Związku Radzieckiego pod Pańskim dalekowszycym kierownictwem.

Rezultaty osiągnięte we wszystkich dziedzinach przez lud polski i przyjaźni, którą okazuje on w stosunku do nas, wzmacniają naszą wiarę w zwycięstwo nad imperialistami.

HO SZI-MIN
Prezydent Wietnamskiej Republiki Ludowej

Z okazji Narodowego Święta Odrodzenia Polski, Prezydent RP otrzymał dalsze depesze gratulacyjne od Prezydenta Stanów Zjednoczonych Brazylii, Getulio Dornelles Vargas, Prezydenta Państwa Izrael Chajma Weizmanna, Prezydenta Argentyny Juana Perona i Prezydenta Stanów Zjednoczonych Meksyku Miguela Alemána.

W dniu Święta Odrodzenia

Oddanie do użytku nowych fabryk, mieszkań robotniczych, ośrodków leczniczych, instytucji kulturalnych i naukowych

(a) W dniu Święta Odrodzenia oddano do użytku na terenie całego kraju szereg nowych zakładów pracy, nowych izb mieszkalnych, obiektów socjalnych i naukowych.

W dziedzinie budownictwa mieszkaniowego największym sukcesem było oddanie do użytku robotników Nowej Huty 9 bloków liczących 550 izb. Ponadto w Nowej Hucie wykonano gmach urzędu pocztowego, gmach szkoły oraz dom handlu i rzemiosła, w którym znajdują pomieszczenia spółdzielni krawieckiej szwskiej, elektromonterskie zegarmistrzowskie i szereg punktów usługowych.

Dwa miesiące wcześniej — dział kombinatu w Dworach

Na 2 miesiące przed ustalonym terminem uruchomiono w

Zakładach Chemicznych w Dworach dział produkcji polikoks. Brygadzom zbrojarskim i montażowym J. Tokarza, S. Kawki i R. Bednarskiego, które poważnie przyczyniły się do przedterminowego uruchomienia działu, oraz 16 przodowników pracy i 3 racjonalizatorów wręczono nagrody pieniężne.

W hucie „Bobrek” rozpoczęła pracę obrzytna, dostarczająca ze Związku Radzieckiego turbodmuchawca, która obsługiwana będzie kilka wielkich pieców.

Nowe obiekty socjalne i naukowe

W dniu Święta uruchomiono także szereg obiektów socjal-

nych. M. in. w Istebnej otwarto nowy wspaniały pawilon sanatorium przeciwgruźliczego, w którym mieści się oddział leczenia gruźlicy kostnej. Otwarcia dokonał wiceminister zdrowia — Kozłusznik. Nowoczesne Zakłady Lecznicza i Diagnostyki im. Pawłowa, oddane do użytku w Szczecinie, obsługują 1.300 pacjentów dziennie.

W wyższe uczelnie wzbogaciły się o szereg nowych zakładów. Na Uniwersytecie Poznańskim otwarto gmach Zakładu Technologii Rolnej. W Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie oddano na 4 miesiące przed terminem główny pawilon mechanizacji i elektryfikacji kopalń.

Depesze gratulacyjne z okazji Święta Odrodzenia

Z okazji Święta Odrodzenia Minister Spraw Zagranicznych Stanisław Skrzyszewski otrzymał następujące depesze:

Do Ministra Spraw Zagranicznych Rzeczypospolitej Polskiej
Towarzysza S. SKRZYSZEWSKIEGO

Warszawa

Proszę przyjąć Towarzyszu Ministrze, z okazji Święta Narodowego Rzeczypospolitej Polskiej moje serdeczne pozdrowienia i życzenia dalszego wspaniałego przetrwania i współpracy między Związkiem Radzieckim a Rzeczypospolitą Polską — w interesie światowego pokoju.

A. WYSZYŃSKI

Do Dr. STANISŁAWA SKRZYSZEWSKIEGO
Ministra Spraw Zagranicznych

Warszawa

Z okazji Narodowego Święta Odrodzenia Polski, przesyłam Waszej Eksceleńcy, Rządowi i Narodowi Polskiemu serdeczne gratulacje.

CZOU EN-LAI

Minister Spraw Zagranicznych Centralnego Narodowego Rządu Chińskiej Republiki Ludowej

Ponadto na ręce Ministra Spraw Zagranicznych RP Dr. Stanisława Skrzyszewskiego nadeszły depesze od Ministra Spraw Zagranicznych Niemieckiej Republiki Demokratycznej — Georga Doringera, od zastępcy Premiera i Ministra Spraw Zagranicznych Republiki Czechosłowackiej — Vilema Sitkyego, od Ministra Spraw Zagranicznych Rumuńskiej Republiki Ludowej — Anny Pat-

Minister Skrzyszewski do Ministra Wyszyńskiego

Minister Spraw Zagranicznych, St. Skrzyszewski, wysłał do Ministra Spraw Zagranicznych ZSRR A. Wyszyńskiego następującą depeszę:

Towarzyszu A. WYSZYŃSKI
Minister Spraw Zagranicznych Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich

Proszę przyjąć Towarzyszu Ministrze, najszybciej możliwe pozdrowienia za życzenia przesłane z okazji Narodowego Święta Odrodzenia Polski.

Polska tak jak dotąd tak i nadal nie będzie szerzyła wstępliwego, ale stała się wielką przetrwać i współpracować z Wielkim Związkiem Radzieckim i wnieść swój wkład do walki o pokój.

STANISŁAW SKRZYSZEWSKI

Złożenie wienców na grobie Feliksa Dzierżyńskiego w Moskwie

(f) MOSKWA (PAP). Ambasador RP w Moskwie — Jasiński, prezes Najwyższej Izby Kontroli — Jóźwiak, minister handlu zagranicznego — Geda, członkowie i pracownicy ambasady polskiej oraz członkowie polskiej delegacji handlowej składali w imieniu rządu polskiego, KC PZPR oraz ambasady polskiej w Moskwie wieniec na grobie Feliksa Dzierżyńskiego.

Delegacje rządowe Czechosłowacji i NRD opuściły Warszawę

(f) W dniu 23 bm. opuściła Warszawę Delegacja Rządowa Republiki Czechosłowackiej, która uczestniczyła na zaproszenie Rządu Rzeczypospolitej Polskiej w uroczystościach Narodowego Święta Odrodzenia Polski.

Lokalne walki w Korei

(d) PEKIN (PAP). Dowódcy w nazjonalnej Korpusie Armii Ludowej w komunikacji o ogłoszonym 23 bm. podjęciu, że w wszystkich frontach działają armie ludowe, ściśle współpracują z ochotnikami chińskimi, kontynuowały walki o znaczeniu lokalnym.

Barbarzyńskie bombardowanie Pheńjanu

(d) MOSKWA (PAP). Agencja TASS donosi z Pheńjanu: „Juz trzeci tydzień samoloty amerykańskie dokonują nocnych nalotów na Pheńjan. Od zwrócenia do swemu uprzedniemu trybowi, od zbliżania się bombowców amerykańskich. W rezultacie nocnych nalotów amerykańskich są liczne ofiary w ludziach.

Komitet uczczenia 6 rocznicy wyzwolenia Korei

(f) PEKIN (PAP). — Jak podaje Centralna Agencja Telegraficzna Korei, rząd koreański powołał do życia Komitet przygotowawczy obchodu 6-letniej rocznicy wyzwolenia Korei przez Armię Radziecką. Na cze-

Naród wietnamski protestuje przeciw separatystycznemu traktatowi z Japonią

(f) PEKIN (PAP). Wietnamska Agencja Informacyjna, komentując wypowiedzi przez Departament Stanu USA projekt separatystycznego traktatu pokojowego z Japonią, wskazuje: „Naród wietnamski jest głęboko oburzony amerykańską polityką imperialistyczną gwałtownie wszystkich ustępów międzynarodowych, nad którymi widnieją podpisy Stanów Zjednoczonych.

Program zbrojeń grozi Anglii ruiną gospodarczą

(f) LONDYN (PAP). — Prasa donosi, że minister skarbu Gaitskell ma zbierać 26 lipca w Izbie Gmin oświadczenie na temat sytuacji gospodarczej Wielkiej Brytanii.

Sojusz i przyjaźń wolnych narodów

Artykuł wstępny dziennika „Prawda“

(d) MOSKWA (PAP). — W artykule wstępnym pt. „Sojusz i przyjaźń wolnych narodów“ poniedziałkowa „Prawda“ pisze:

Wielkie, historyczne zwycięstwo Związku Radzieckiego w drugiej wojnie światowej doprowadziło do wyzwolenia narodów Europy środkowej i południowo-wschodniej spod jarzma faszyzmu i imperializmu. Przed wyzwolonymi narodami otworzył się drogą do odrodzenia narodowego i społecznego, drogą budowy nowego, wolnego i szczęśliwego życia, drogą socjalizmu. Wyzwolenie narodu polskiego, Czechosłowacji, Węgier, Rumunii, Bułgarii i Albanii pod przewodnictwem swych partii komunistycznych i robotniczych zlikwidowało władzę wyzyskiwczą — kapitalistów i obszarników, którzy w sojuszu z obcymi najeźdźcami występowali w roli oprawców i dusicielów wolności mas pracujących.

Na ruinach dawnych reżimów antyludowych, reżimów burżuazyjnych, w tym i nędzy mas ludowych, klasa robotnicza wszystkich krajów demokracji ludowej w sojuszu z chłopstwem pracującym i demokratyczną inteligencją tworzy nowy, sprawiedliwy, postępowy ustroj społeczny, buduje państwo prawdziwie demokratyczne kierując się rewolucyjną teorią marksizmu — leninizmu, ucząc się na doświadczeniach walki wielkiej partii Lenina — Stalina, partii komunistycznej i robotniczej w krajach demokracji ludowej zespolonej i zorganizowanej w masy ludowe, mobilizując je do urzeczywistnienia głębokich przemian rewolucyjnych.

Obecnie wszyscy widzą, że robotnicy i chłopstwo pracujące krajów demokracji ludowej kierowani przez partie komunistyczne i robotnicze, wybrali jedynie słuszną drogę wyzwolenia spod jarzma imperialistycznego, drogę budowy nowego, socjalistycznego życia. Ustrój ludowo-demokratyczny zapewnia pomyślny rozwój gospodarki i kultury, wzrost dobrobytu ludności. Władza ludowa skupiała w swym ręku kluczowe pozycje w ekonomice — znacjonalizowany przemysł, banki, transport, monopol handlu zagranicznego — przekazała, ziemie obszarczą tym, którzy ją uprawiają. Tym samym pod-

nie znalazł wyraz zasadniczego zwrotu w stosunkach między Związkiem Radzieckim i Polską w kierunku sojuszu i przyjaźni, zwrotu, który ustalał towarzystwo w roku obecnej walki o wyzwolenie przeciwko Niemcom i który obecnie zostaje formalnie utrwalony w niniejszym układzie.

Sojusz i przyjaźń między Polską a Związkiem Radzieckim jeszcze bardziej okrzepły, stosunki między obu krajami stały się jeszcze ściślejsze i bliższe. Stosunki braterskie wspaniałej współpracy w dziedzinie życia gospodarczego, kulturalnego i politycznego, również na arenie międzynarodowej dowodzą swej wielkiej siły żywotnej i są ważnym wkładem w dzieło umocnienia obozu pokoju, demokracji i socjalizmu.

Przemawiając na uroczystej akademii w Warszawie z okazji Święta Odrodzenia Polski, Prezydent R. P. Bolesław Bierut zwrócił się do radzieckiej delegacji rządowej z prośbą, aby przekazała narodom Związku Radzieckiego, Wschodniemu i Wodzowi całej postępowej ludzkości — Wielkiemu Stalinowi wyraz naszego głębokiego przywiązania, miłości i szacunku.

„Prosimy przekazać narodom Związku Radzieckiego i Wielkiemu Stalinowi wyraz naszej wdzięczności za te wszechstronną i bezinteresowną pomoc, która okazują nam oni stałe w odbudowie i rozwoju naszego kraju. Prosimy przekazać, że naród polski widzi w Związku Radzieckim bastion siły i postępu na świecie i w walce o pokój i postęp pod przewodnictwem Wielkiego Stalina nie będzie szczędził swych sił.

Patos tworzenia i głębokich przeobrażeń rewolucyjnych o generalną masę pracującą wszystkich krajów demokracji ludowej. W wszystkich tych krajach odbywa się stały wzrost ekonomiczny, pomyślnie realizowane są plany uprzemysłowienia. Wzrost produkcji przemysłowej w ciągu jednego tylko 1950 r. wyniósł: w Węgrzech — 35,1 procent, w Rumunii — 37 procent, w Bułgarii — 23,3 procent. Takiego tempa rozwoju świat kapitalistyczny

„Znaczenie tego układu polega przede wszystkim na tym, że jest on wyrazem zasadniczego zwrotu w stosunkach między Związkiem Radzieckim i Polską w kierunku sojuszu i przyjaźni, zwrotu, który ustalał towarzystwo w roku obecnej walki o wyzwolenie przeciwko Niemcom i który obecnie zostaje formalnie utrwalony w niniejszym układzie.

Obchody 7 rocznicy Odrodzenia Polski zagranicą

Uroczyste przyjęcie u Ambasadora RP w Moskwie

(f) MOSKWA (PAP). 22 lipca br. Ambasador RP w Moskwie K. Jasiński wydał przyjęcie z okazji Narodowego Święta Wyzwolenia Polski.

Na przyjęciu obecni byli: wice-ministrowie spraw zagranicznych ZSRR Gromyko i Ławrientiew, sekretarz generalny MSZ Podocero, minister komunikacji ZSRR Bieszczev, wiceministrowie handlu zagranicznego ZSRR Kowal i Łosczakow, generał Związku Radzieckiego generał Gundonow, przewodniczący Wschodniokrajowego Towarzystwa łączności kulturalnej z zagranicą (WOKS) Denisov oraz liczni przedstawiciele życia społecznego, kulturalnego i naukowego stolicy Związku Radzieckiego.

W salach ambasady otwarto wystawę fotograficzną, ilustrującą sukcesy gospodarcze i kulturalne Polski Ludowej.

KIJÓW (PAP). W dniu 22 lipca konsul generalny RP w Kijowie Ciesliki wydał przyjęcie, na którym obecni byli: wice-premier Ukrainy, Socialistycznej Republiki Radzieckiej — Baranowski, wiceministerstwa spraw zagranicznych, oraz przedstawiciele świata naukowego, kulturalnego i artystycznego stolicy Ukrainy Radzieckiej.

MOSKWA (PAP). Dziennik „Prawda“ zamieszcza liczne materiały poświęcone obchodom 7-letniej rocznicy wyzwolenia Polski. W depeszy swego korespondenta J. Makareńki „Prawda“ stwierdza, że tegoroczne obchody Święta Narodowego odbyły się w atmosferze wielkiego entuzjazmu mas pracujących.

Zbrodniarze hitlerowscy Jurgen Stroop i Franz Konrad skazani na karę śmierci

Ogłoszenie wyroku w Sądzie Wojewódzkim w Warszawie

(f) Kary śmierci dla Jurgena Stroopa i Franza Konrada zażądał prokuratorzy w czwartym dniu procesu obu oskarżonych oficerów SS i policji przed Sądem Wojewódzkim w Warszawie.

Ponierając oskarżenie w sprawie Jurgena Stroopa, prokurator Leon Penner stwierdził, że uławnione w toku dokumenty ujawniają okropność, jakich dopuścić się może tylko fašyzm.

Prokurator wspominał, że „koleży oskarżonego po nieszczęśliwym fachu“ przebywającym na wolności. Np. gen. Guderian nie tylko jest na wolności, lecz nawet organizuje zachodnią — niemiecką armię podpalając światła i inną w odniedź gen. SS i szef wywiadu w głównym urzędzie SS — Tenenberga, znajdując się na wolności, mieszka w Düsseldorfie i przeprowadza rozmowy z amerykańskimi imperialistami na temat swego

Przemawiając na uroczystej akademii w Warszawie z okazji Święta Odrodzenia Polski, Prezydent R. P. Bolesław Bierut zwrócił się do radzieckiej delegacji rządowej z prośbą, aby przekazała narodom Związku Radzieckiego, Wschodniemu i Wodzowi całej postępowej ludzkości — Wielkiemu Stalinowi wyraz naszego głębokiego przywiązania, miłości i szacunku.

„Prosimy przekazać narodom Związku Radzieckiego i Wielkiemu Stalinowi wyraz naszej wdzięczności za te wszechstronną i bezinteresowną pomoc, która okazują nam oni stałe w odbudowie i rozwoju naszego kraju. Prosimy przekazać, że naród polski widzi w Związku Radzieckim bastion siły i postępu na świecie i w walce o pokój i postęp pod przewodnictwem Wielkiego Stalina nie będzie szczędził swych sił.

Patos tworzenia i głębokich przeobrażeń rewolucyjnych o generalną masę pracującą wszystkich krajów demokracji ludowej. W wszystkich tych krajach odbywa się stały wzrost ekonomiczny, pomyślnie realizowane są plany uprzemysłowienia. Wzrost produkcji przemysłowej w ciągu jednego tylko 1950 r. wyniósł: w Węgrzech — 35,1 procent, w Rumunii — 37 procent, w Bułgarii — 23,3 procent. Takiego tempa rozwoju świat kapitalistyczny

Wielkie, historyczne zwycięstwo Związku Radzieckiego w drugiej wojnie światowej doprowadziło do wyzwolenia narodów Europy środkowej i południowo-wschodniej spod jarzma faszyzmu i imperializmu. Przed wyzwolonymi narodami otworzył się drogą do odrodzenia narodowego i społecznego, drogą budowy nowego, wolnego i szczęśliwego życia, drogą socjalizmu. Wyzwolenie narodu polskiego, Czechosłowacji, Węgier, Rumunii, Bułgarii i Albanii pod przewodnictwem swych partii komunistycznych i robotniczych zlikwidowało władzę wyzyskiwczą — kapitalistów i obszarników, którzy w sojuszu z obcymi najeźdźcami występowali w roli oprawców i dusicielów wolności mas pracujących.

Międzynarodowa konferencja gospodarcza odbędzie się w Moskwie

Rezolucja Światowej Rady Pokoju

(f) HELSINKI (PAP). — Biuro Światowej Rady Pokoju ogłosiło rezolucję w sprawie Międzynarodowej Konferencji Gospodarczej.

Biuro Światowej Rady Pokoju konstataje z zadowoleniem, że odbywa się ożywiona wymiana zdań pomiędzy działaczami społecznymi różnych krajów, w celu utworzenia komitetu przygotowawczego dla zwołania Międzynarodowej Konferencji Gospodarczej. Komitet ten, w którym będą reprezentowane najróżniejsze opinie i interesy, rozeseje zaproszenia i opracuje porządek dzienny Konferencji.

Biuro Światowej Rady Pokoju przyjmuje z zadowoleniem do wiadomości propozycje Radzieckiego Komitetu Obróbców Pokoju by „konferencja odbyła się w Moskwie. Najwłaściwsi przedstawiciele radzieckich organizacji przemysłowych, handlowych i rolniczych oraz organizacji naukowych i gospodarczych i związków zawodowych, oświadczyli, że zamierzają wziąć udział w Konferencji i wraz z przedstawicielami innych krajów przystąpić do merytorycznych prac, w celu przezwyciężenia trudności na drodze do podniesienia poziomu życia ludności oraz trudności stojących na przeszkodzie rozwojowi normalnych stosunków gospodarczych między krajami.

Poważne osiągnięcia przemysłu spożywczego ZSRR w I półroczu br.

(f) MOSKWA (PAP). Przemysł spożywczy w ZSRR wykonał plan produkcyjny I półroczia br. w 104,8 proc., dając ludności znacznie więcej artykułów spożywczych niż w I półroczu r. 1950.

Produkcja cukru wzrosła o 22 proc., konserw — o 26 proc., suszonych owoców — o 125 proc., win — o 22 proc., herbaty — o 28 proc. itd.

Pisarze radzieccy z uznaniem oceniają „Węgieł“ Ścibora-Rylskiego

(f) MOSKWA (PAP). W gmachu Związku Pisarzy Radzieckich w Moskwie odbyła się dyskusja nad powieścią Aleksandra Ścibora-Rylskiego pt. „Węgieł“.

Pisarze radzieccy oceniają powieść Ścibora-Rylskiego jako jeden z najbardziej interesujących utworów młodej prozy polskiej.

34,4 proc. więcej niż w II kwartale 1950 r. wyprodukował przemysł Węgier

(f) BUDAPEST (PAP). Centralny Urząd Statystyczny Węgierskiej Republiki Ludowej stwierdza w ogłoszonym komunikacie, że przemysł węgierski wyprodukował w II kwartale br. o 34,4 procent więcej niż w II kwartale r. 1950. Plan

Terror reakcji w Iranie 120 rannych w fabryce „Zaiande“

(f) MOSKWA (PAP). Agencja TASS donosi z Teheranu: Jak podaje dziennik „Tolu“, napad policji na teherański „Dom Pokoju“ dokonana została nie tylko w związku z krwawą masakrą demonstracji 15 lipca, lecz także w związku z tym, że w „Domu Pokoju“ miał się odbyć tego wieczoru pierwszy festiwal młodzieży irańskiej i studentów.

W kilku zdaniach

W fabryce „Zaiande“ i polityczni rzucał granaty i używał gazów łzawiących. Przeszło 120 robotników zostało rannych.

W godzinach wieczornych policja i oddziały wojska otoczyły plac, gdzie miał się odbyć wiece, a na przyległych ulicach rozpadano robotników, którzy usiłowali się przedostać na plac.

Wielochy

RZYM (PAP). — W dniu 22 lipca Charge d'affaires RP w Rzymie Tykociński wydał przyjęcie, na którym przybyło około 500 osób, w tym przedstawiciele rządu włoskiego, korpusu dyplomatycznego, włoskiego świata naukowego, kulturalnego i naukowego oraz członkowie kolonii polskiej.

Meksyk

MEKSYK (PAP). — W gmachu poselstwa polskiego w Meksyku odbyło się z okazji Święta Narodowego Wyzwolenia Polski przyjęcie, wydane przez posła RP Drohojowskiego.

Anglia

LONDYN (PAP). — W ambasadzie RP odbyła się z okazji Święta Narodowego akademii, na której obecni byli: minister spraw zagranicznych Turcji F. Koprulu, wiceministerstwa Spraw Zagranicznych, generał, członek korpusu dyplomatycznego oraz przedstawiciele nauki i prasy.

Międzynarodowa konferencja gospodarcza odbędzie się w Moskwie

Rezolucja Światowej Rady Pokoju

(f) HELSINKI (PAP). — Biuro Światowej Rady Pokoju ogłosiło rezolucję w sprawie Międzynarodowej Konferencji Gospodarczej.

Biuro Światowej Rady Pokoju konstataje z zadowoleniem, że odbywa się ożywiona wymiana zdań pomiędzy działaczami społecznymi różnych krajów, w celu utworzenia komitetu przygotowawczego dla zwołania Międzynarodowej Konferencji Gospodarczej. Komitet ten, w którym będą reprezentowane najróżniejsze opinie i interesy, rozeseje zaproszenia i opracuje porządek dzienny Konferencji.

Biuro Światowej Rady Pokoju przyjmuje z zadowoleniem do wiadomości propozycje Radzieckiego Komitetu Obróbców Pokoju by „konferencja odbyła się w Moskwie. Najwłaściwsi przedstawiciele radzieckich organizacji przemysłowych, handlowych i rolniczych oraz organizacji naukowych i gospodarczych i związków zawodowych, oświadczyli, że zamierzają wziąć udział w Konferencji i wraz z przedstawicielami innych krajów przystąpić do merytorycznych prac, w celu przezwyciężenia trudności na drodze do podniesienia poziomu życia ludności oraz trudności stojących na przeszkodzie rozwojowi normalnych stosunków gospodarczych między krajami.

Biuro Światowej Rady Pokoju podkreśla doniosłe znaczenie wysiłków czynionych przez liczne osobistość w różnych krajach — wysiłków, które świadczą o możliwości znalezienia środków, mających się przyczynić do przywrócenia normalnych stosunków gospodarczych między państwami oraz do podniesienia poziomu życia ludności i służąc w ten sposób sprawie pokoju.

Poważne osiągnięcia przemysłu spożywczego ZSRR w I półroczu br.

(f) MOSKWA (PAP). Przemysł spożywczy w ZSRR wykonał plan produkcyjny I półroczia br. w 104,8 proc., dając ludności znacznie więcej artykułów spożywczych niż w I półroczu r. 1950.

Pisarze radzieccy z uznaniem oceniają „Węgieł“ Ścibora-Rylskiego

(f) MOSKWA (PAP). W gmachu Związku Pisarzy Radzieckich w Moskwie odbyła się dyskusja nad powieścią Aleksandra Ścibora-Rylskiego pt. „Węgieł“.

Pisarze radzieccy oceniają powieść Ścibora-Rylskiego jako jeden z najbardziej interesujących utworów młodej prozy polskiej.

34,4 proc. więcej niż w II kwartale 1950 r. wyprodukował przemysł Węgier

(f) BUDAPEST (PAP). Centralny Urząd Statystyczny Węgierskiej Republiki Ludowej stwierdza w ogłoszonym komunikacie, że przemysł węgierski wyprodukował w II kwartale br. o 34,4 procent więcej niż w II kwartale r. 1950. Plan

Terror reakcji w Iranie 120 rannych w fabryce „Zaiande“

(f) MOSKWA (PAP). Agencja TASS donosi z Teheranu: Jak podaje dziennik „Tolu“, napad policji na teherański „Dom Pokoju“ dokonana została nie tylko w związku z krwawą masakrą demonstracji 15 lipca, lecz także w związku z tym, że w „Domu Pokoju“ miał się odbyć tego wieczoru pierwszy festiwal młodzieży irańskiej i studentów.

Wielochy

RZYM (PAP). — W dniu 22 lipca Charge d'affaires RP w Rzymie Tykociński wydał przyjęcie, na którym przybyło około 500 osób, w tym przedstawiciele rządu włoskiego, korpusu dyplomatycznego, włoskiego świata naukowego, kulturalnego i naukowego oraz członkowie kolonii polskiej.

Meksyk

MEKSYK (PAP). — W gmachu poselstwa polskiego w Meksyku odbyło się z okazji Święta Narodowego Wyzwolenia Polski przyjęcie, wydane przez posła RP Drohojowskiego.

Anglia

LONDYN (PAP). — W ambasadzie RP odbyła się z okazji Święta Narodowego akademii, na której obecni byli: minister spraw zagranicznych Turcji F. Koprulu, wiceministerstwa Spraw Zagranicznych, generał, członek korpusu dyplomatycznego oraz przedstawiciele nauki i prasy.

W kilku zdaniach

W fabryce „Zaiande“ i polityczni rzucał granaty i używał gazów łzawiących. Przeszło 120 robotników zostało rannych.

Wielochy

RZYM (PAP). — W dniu 22 lipca Charge d'affaires RP w Rzymie Tykociński wydał przyjęcie, na którym przybyło około 500 osób, w tym przedstawiciele rządu włoskiego, korpusu dyplomatycznego, włoskiego świata naukowego, kulturalnego i naukowego oraz członkowie kolonii polskiej.

Meksyk

MEKSYK (PAP). — W gmachu poselstwa polskiego w Meksyku odbyło się z okazji Święta Narodowego Wyzwolenia Polski przyjęcie, wydane przez posła RP Drohojowskiego.

Anglia

LONDYN (PAP). — W ambasadzie RP odbyła się z okazji Święta Narodowego akademii, na której obecni byli: minister spraw zagranicznych Turcji F. Koprulu, wiceministerstwa Spraw Zagranicznych, generał, członek korpusu dyplomatycznego oraz przedstawiciele nauki i prasy.

Wielochy

RZYM (PAP). — W dniu 22 lipca Charge d'affaires RP w Rzymie Tykociński wydał przyjęcie, na którym przybyło około 500 osób, w tym przedstawiciele rządu włoskiego, korpusu dyplomatycznego, włoskiego świata naukowego, kulturalnego i naukowego oraz członkowie kolonii polskiej.

Prezydent RP nadał wysokie odznaczenia państwowe wybitnym naukowcom

Prezydent RP tow. Bolesław Bierut w 7-ma rocznicę Odrodzenia Polski nadał wybitnym naukowcom wysokie odznaczenia państwowe, za zasługi położone dla państwa i narodu w dziedzinie nauki.

Orderem „Sztandar Pracy” II kl. odznaczono: prof. dr. inż. Wacław Czubalski — autor wielu prac z dziedziny bezpieczeństwa pracy w kopalniach, prof. dr. Antoni Kleszczyński — rektor Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego, dr. Kazimierz Kuratowski — profesor matematyki Uniwersytetu Warszawskiego, prof. dr. Tadeusz Manteuffel — prorektor Uniwersytetu Warszawskiego, dr. Stanisław Mazur — profesor matematyki Uniwersytetu Łódzkiego, prof. dr. inż. Paweł Sztilkin — rektor Politechniki Gdańskiej, prof. dr. Jan Wasilkowski — rektor Uniwersytetu War-

szawskiego i prof. dr. Tadeusz Wolski.

Krzyżem Komandorskim z Gwiazdą Orderu Odrodzenia Polski odznaczono: prof. dr. Kazimierz Nitsch — wybitny filolog, prof. Uniwersytetu Jagiellońskiego i dr. Wacław Sierpiński — prof. matematyki Uniwersytetu Warszawskiego.

Krzyżem Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski otrzymali: inż. Zdzisław Mączka — prof. Politechniki Warszawskiej i prof. dr. Witold Stefanski.

Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski otrzymał za wybitne zasługi w dziedzinie nauki chemii — prof. dr. Jan Szwed.

Za wybitne zasługi w dziedzinie medycyny Krzyżem Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski odznaczono: prof. dr. Ludwik Hirsfeld — przewodniczący Rady Naukowej PZH, prof. Marcin Kacprzak — dyrektor Państwowej Szkoły Hi-

gieny, prof. dr. Feliks Przesmycki — dyrektor naczelny PZH i prof. dr. Ludwik Paszkiewicz.

Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski za wybitne zasługi w dziedzinie pracy naukowej i zawodowej w służbie zdrowia otrzymali: dr. Irena Hausman, prof. dr. Hugon Kotwicz, doc. dr. Tadeusz Kozłowski, prof. dr. Stanisław Krauze, doc. dr. Włodzimierz Kuryłowicz, doc. dr. Henryk Maisel, prof. dr. Emil Palurn, dr. Franciszek Redlich, dr. Ksawery Rowiński, prof. dr. Witold Starkiewicz, prof. dr. Jan Swiderski, doc. dr. Edmund Wojciechowski i prof. dr. Witold Zawadzki. Również za osiągnięcia w dziedzinie medycyny Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski otrzymali: prof. dr. Jan Adamski, dr. Wacław Mirkowski i doc. dr. Zdzisław Przybyłowicz.

Ponadto wielu naukowców odznaczonych zostało Złotymi, Srebrnymi i Brązowymi Krzyżami Zasługi.

Odnaczenia państwowe dla pracowników kultury

(a) Podczas akademii zorganizowanej w Ministerstwie Kultury i Sztuki dnia uczczenia siódmej rocznicy powstania Polskiej Ludowej wicepremier tow. W. Sokorski udekorował w imieniu Prezydenta R. P. wysokimi odznaczeniami państwowymi grupę zasłużonych pracowników kultury.

Orderem „Sztandar Pracy” I klasy za zasługi położone dla narodu i Państwa w dziedzinie kultury, a w szczególności w zakresie wydawnictwa literatury pięknej, udekorowani zostali: Roman Werfel, prezes zarządu Sp. Wyd. „Książka i Wiedza” oraz Juliusz Majski, zastępca naczelnego redaktora Sp. Wyd. „Książka i Wiedza”.

Krzyż oficerski orderu „Odrodzenia Polski”, nadany w uznaniu zasług na polu krzewienia kultury, otrzymali: inż. Stanisław Albrecht — generalny

dyrektor Filmu Polskiego, Feliks Rolifski — profesor Akademii Sztuk Piśmiennych w Warszawie, Stanisław Szpalski — prof. PWSM w Poznaniu i Ida Kamińska — artystka dramatyczna i reżyser Państwowego Teatru Żydowskiego w Łodzi.

Złoty Krzyż Zasługi, nadany w uznaniu zasług na polu pracy pedagogicznej i zawodowej, otrzymali: Ludwik Kurkiewicz, dyr. Państw. Średniej Szkoły Muzycznej w Warszawie (po raz drugi), Jan Wilczek, dyr. Dep. Twórczości Artystycznej Min. Kultury i Sztuki (po raz drugi), Leon Adamczyk — dyr. Zjednocz. Przedz. Rozrywkowych, Henryk Czarniecki — dyr. Państw. Lic. Sztuk Plastycznych w Kielcach, Hieronim Feicht — rektor PWSM we Wrocławiu, Berta Franke — nauczycielka Państw. Średniej

Szkoły Muzycznej w Krakowie, Aleksander Gąsowski — dyr. Państw. Teatru Polskiego w Bielsku — Cieszyń, dr. Włodzimierz Hodyś — dyr. Państw. Lic. Sztuk Plast. w Krakowie, Karol Kuryluk — dyr. Państw. Instytutu Wyd. Adam Kulik — dyr. Gabinetu Ministra Kultury i Sztuki, Gustaw Nagler — dyr. Dep. Planowania Min. Kult. i Sztuki, Stanisław Podgórski — dyr. Państw. Lic. Technik. Plast. w Wiśniczu Nowym, J. L. Powroźnik, prof. PWSM w Katowicach oraz Juliusz Weber — dyr. Państw. Szkoły Muzycznej w Krakowie.

Ponadto 10 osób otrzymało Srebrne Krzyże Zasługi, 2 osoby — Brązowe, a 10 pracowników Min. Kultury i Sztuki otrzymało nadane przez Ministra odznaki „Przodownik Pracy”.

Członkowie delegacji zagranicznych na Święto Odrodzenia zwiedzili warszawskie zakłady pracy

Członkowie delegacji rządowych z krajów zaprzyjaźnionych, zaproszeni na uroczystości związane z obchodem Święta Odrodzenia, zwiedzili 23 bm. Fabrykę Samochodów Osobowych na Żeraniu, Zakłady Mechaniczne „Ursus” i Warszawskie Zakłady Przemysłu Odzieżowego im. Obrońców Warszawy. W serdecznych rozmowach z robotnikami goście zagraniczni informowali się o ich życiu i osiągnięciach w pracy.

Na zebraniu w Fabryce Samochodów Osobowych delegaci przekazywali robotnikom polskim gorące pozdrowienia od swych narodów. W odpowiedzi zabrał głos ZMP-owiec Rajewski, stwierdzając, że załoga czuje się zaszczycona, mogąc gościć u siebie przedstawicieli naro-

dów, budujących — tak jak w Polsce — socjalizm.

Zebranie stało się wielką manifestacją uczuć braterskiej przyjaźni dla Związku Radzieckiego i krajów demokracji ludowej. Wznoszono okrzyki na cześć Chorzęskiego pokoju — Józefa Stalina, Prezydenta RP Bolesława Bieruta i przywódców partii robotniczych i komunistycznych.

Wzruszającym momentem było spotkanie przewodniczącego Parlamentu Bułgarskiego — Ferdynanda Kozowskiego — byłego dowódcy batalionu w Brygadzie Dąbrowskiej, z towarzyszącym mu szluzarzem, przewodnikiem pracy — Czesławem Tadelarem. Długo rozmawiali towarzysze broni, wymieniając wspomnienia z okresu walk w Hiszpanii oraz późniejsze swe przeżycia.

„Załoga „Ursusa” serdecznie wita przedstawicieli zaprzyjaźnionych narodów” — taki napis w języku polskim, rosyjskim i niemieckim umieszcili nad bramą fabryczną robotnicy „Ursusa”.

W czasie spotkania delegatów zagranicznych z produkującymi robotnikami „Ursusa”, wicepremier rządu NRD Walter Ulbricht i przewodnik pracy towarz. Wirtz w serdecznych słowach pozdrowili załogę w imieniu niemieckich robotników i życzyli jej dalszych sukcesów w realizacji planu 6-letniego.

Zwiedzając Warszawskie Zakłady Przemysłu Odzieżowego, członkowie delegacji szczególnie interesowali się urządzeniami socjalnymi tej nowoczesnej fabryki.

Przodujące zakłady pracy otrzymały sztandary przechodnie Polskiego Komitetu Obronców Pokoju

(f) W dniu Święta Odrodzenia załogi produkujące w walce o pokój, dzięki swym sukcesom produkcyjnym otrzymały od Polskiego Komitetu Obronców Pokoju sztandary przechodnie.

W woj. poznańskim sztandar zdobyła załoga niedawno uruchomionej wielkiej fabryki włókien sztucznych w Gorzowie.

Za wielkie osiągnięcia produkcyjne oraz aktywny udział w Narodowym Plebiscycie Pokoju sztandar przechodni Polskiego Komitetu Obronców Pokoju otrzymali również robotnicy zakładów chemicznych w Dwo-

rze, budujących — tak jak w Polsce — socjalizm.

Zebranie stało się wielką manifestacją uczuć braterskiej przyjaźni dla Związku Radzieckiego i krajów demokracji ludowej. Wznoszono okrzyki na cześć Chorzęskiego pokoju — Józefa Stalina, Prezydenta RP Bolesława Bieruta i przywódców partii robotniczych i komunistycznych.

Wzruszającym momentem było spotkanie przewodniczącego Parlamentu Bułgarskiego — Ferdynanda Kozowskiego — byłego dowódcy batalionu w Brygadzie Dąbrowskiej, z towarzyszącym mu szluzarzem, przewodnikiem pracy — Czesławem Tadelarem. Długo rozmawiali towarzysze broni, wymieniając wspomnienia z okresu walk w Hiszpanii oraz późniejsze swe przeżycia.

(a) Coraz szerzej rozwija się współzawodnictwo wśród robotników Państwowych Gospodarstw Rolnych. W drugim etapie współzawodnictwa, od 1 kwietnia do 30 czerwca br., brało udział o 14 tysięcy więcej robotników rolnych niż w pierwszym etapie oraz 1042 młodzieżowe brygady ZMP.

Wielu spośród wyróżniających się w drugim etapie współzawodnictwa robotników rolnych otrzymało od dyrekcji zespołów PGR premie pieniężne w formie książeczek oszczędnościowych. Ogółem suma premii wyniosła w II etapie współzawodnictwa około 2 milionów złotych.

Do czołowych przodowników pracy należą: oborowy zespołu PGR Rostoka w woj. wrocławskim — Jan Klajsztrot, który podniósł w stosunku rocznym mleczność krow do 5616 litrów, przekraczając swe zobowiązanie o 2 procent; robotnik sezonowy zespołu Bukowo, woj. kosałkińskiego — Anna Włodaszczyk, która wyrobiła przy uprawach międzyrozdwo 295 procent normy, oraz robotnik sezonowy pracujący w tym samym zespole — Wacław Kiljan, wykonyjący przy pielęgnacji roślin okopowych 270 procent normy.

VI Międzynarodowy Festiwal Filmowy w Karlowych Varach

„Pokój zdobędzie świat” wyświetlany w dniu 22 lipca (OD WŁASNEGO KORESPONDENTA „TRYBUNY LUDU”)

21 bm. odbył się na VI Międzynarodowym Festiwalu Filmowym w Karlowych Varach pierwszy pokaz filmów koreańskich, na którym zamodestrowano kroniki filmowe ostatnich miesięcy, barwny dokumentalny film pt. „1 Maj w Pheńjanie” oraz film dokumentalny pt. „Sprawiedliwa walka”. Pokaz, na którym obecni byli również wicepremier CSR W. Sirolki oraz poseł koreański w Pradze Kim Un-gi przekształcił się w żywiołową manifestację na cześć bohaterstwa narodu koreańskiego i jego wodza Kim Ir-sena.

1 maja 1950 szeroki barwny wachlarz rozwinęły się na ulicach Pheńjanu czerwone sztandary i malownicze stroje zszereżyli młodzieży. Naród koreański czcił Święto Pracy dumnie ze swych pokojowych osiągnięć z wielkiego socjalistycznego budownictwa. W Kraju Pranej Świeżości świeciło słońce.

Tym ostrzeżem zabrzmiało z ekranu oskarżenie imperialistów, którzy przestąpili to słowem chmurą dymu armatniego i po-

gorezisk. Tym większe i silniejsze wrażenie wywarły na widzów ich dokumentarne zdjęcia kronikalne, ukazujące straszliwe sceny wojny. Nie rozumiejszy koreańskich słów komentujących obrazy zniszczeń. Ale rozumieliśmy ich sens: brzmiały jak przekleństwo i przysięga.

22 lipca wyświetlony został na VI Międzynarodowym Festiwalu Filmowym w Karlowych Varach pełnometrażowy polski film dokumentalny o warszawskim Kongresie Pokoju pt. „Pokój zdobędzie świat”. Pokaz, na którym obecni byli przedstawiciele rządu Czechosłowackiej Republiki Ludowej, stał się żywiołową manifestacją przyjaźni czechosłowacko - polskiej i woli walki o pokój postępowych pracowników filmu. W tym samym dniu odbyła się premieryna nowego polskiego filmu dokumentalnego pt. „Komuna Paryska”. Obie filmy zostały entuzjastycznie przyjęte przez uczestników festiwalu i publiczność.

IRENA MERZ

(a) Społeczeństwo województwa szczecińskiego bierze masowo udział w zwalczaniu groźnego szkodnika — stonki ziemniaczanej. W ostatnio przeprowadzonej lustracji wzięło udział ponad 20 tysięcy ludności z miast i wsi. Do akcji tej masowo włączyli się junacy SP w liczbie sześciu tysięcy.

Najlepsze wyniki osiągnęły dotychczas powiaty: Myślibórz, Gryfów, Pyrzyce i Nowogard.

W ostatnich dniach przybyło do województwa 7 samolotów, które już biorą udział w akcji. Obecnie jest spodziewany przylot kilku nowych samolotów.

25 lipca otwarcie teatru „Ateneum” w Warszawie

25 lipca br. zostanie otwarta w Warszawie nowa placówka teatralna na 637 miejsc. Bedzie nią Państwowy Teatr „Ateneum” im. Stefana Jaracza, mieszczący się w gmachu Związku Zawodowego Kolejarzy, w sali dawnego teatru „Ateneum” kierowanego przez Stefana Jaracza.

Na inaugurację przygotowana jest sztuka radzieckiego dramaturga Lwa Stawina pt. „Interwencja”.

Ogólnopolska wystawa architektury we Wrocławiu

(a) We Wrocławiu otwarta została wystawa architektury, obrazująca prace państwowych biur projektów w Warszawie, Katowicach, Wrocławiu, Gdańsku i Poznaniu. Na wystawie zgromadzono przeszło 100 fotografii projektów, wykrosów i modeli architektonicznych.

Wystawa podarków na III Światowy Zlot Młodzieży

(f) W dniu 23 bm. w nowym gmachu szkoły TPD Nr 1 przy ul. Kopernika w Warszawie otwarta została wystawa podarków przygotowanych przez młodzież polską dla uczestników III Światowego Zlotu młodych bojowników o pokój w Berlinie. Na wystawie zgromadzono ponad 3.500 upominków.

Wystawa radzieckiej karykatury politycznej

(f) W gmachu „Zachęty” w Warszawie otwarto wystawę p.n. „Radziecka karykatura polityczna w walce o pokój”. Ekspozycja z oryginalne rysunki najwybitniejszych karykaturzystów radzieckich: Kukrynikowa, B. Jefimowa, A. W. Wolkowa, S. J. Gutmana i innych.

Prognoza pogody w dniu 24 bm.

W dzieńnycach wschodnich początkowo dość pogodnie, w ciągu dnia przejściowy wzrost zachmurzenia ze skłonnością do burz i przelotnych opadów. Na pozostałym obszarze kraju zachmurzenie o charakterze zmiennym, miejscami opady przechodzenia burzowego. Temperatura od 20 st. na zachodzie do 26 st. na wschodzie. Stałe lub umiarkowane wiatry wschodnie i południowo-wschodnie.

Z ŻYCIA PARTII Nie taki powinien być stosunek do listów z terenu

Wśród wielu rozpatrzonych już listów znajdujących się w teczkach referatu listów i inwencji Komitetu Wojewódzkiego PZPR w Rzeszowie, znalazł się list z terenu, który dotyczy powiatu Gorlic. Dwa z nich dotyczą pracy Służby Zdrowia w Gorlicach, trzeci mówi o sobotowych robocie kulaka Bala z Biecz-Belnej. Dział korespondentów robotniczo-chłopskich „Nowin Rzeszowskich” zwrócił się do KW w piśmie zalecając do listów korespondentów z pytaniem — czy sygnały są prawdziwe i czy kwalifikują się do publikacji.

tarowego majątku, później jego administrator doprowadził celem do zniszczenia wielu cennych maszyn rolniczych, ze postępowaniem swym naraził skarb państwa na poważne straty.

KW wręcz temu zaprzecza. Na jakiej podstawie? Prawdopodobnie na podstawie danych uzyskanych z PRN w Gorlicach. Na miejscu bowiem nie było nikogo z KW. Komitet Powiatowy też się tym nie zajmował.

A szkoda, bo akurat w tym wypadku wyjaśnienie Wydziału Leśnictwa i Rolnictwa nie mogło być dostatecznie obiektywne, ponieważ właśnie PRN ponosi tu największą odpowiedzialność za donieszenie do dewastacji gospodarstwa.

1 grudnia ubiegłego roku majątek „dziedzica” Bala (nazwje nie nazywamy go okolicznie; mieszkańcy) z dawną już podlegający dekretowi o wywłaszczeniu, przejeżdżał przez PPN. Protokół przejęcia napisany został bez żadnej komisji, li tylko na podstawie tego, co raczyli podać Bala, pozostający ponadto jako administrator gospodarstwa.

Doniero w lutym gospodarstwo w Biecz-Belnej zostało przekazane zespołowi PGR Siary. Przez cały ten czas administrator i były właściciel w jedne osobie systematycznie dewastował gospodarstwo.

W momencie przejmowania gospodarstwa przez PGR obraz jaki tu znalazł się w ręce rozpaczyli. Inwentarz gruntowno zniszczony, maszyny ucięte w gnoju, rozmontowane, zardzewiałe, 10 tysięcy cegieł nędznych działaniom atmosferycznym, gruntownie rozłożonych, drzewo budowlane pod grubą warstwą obornika itd. itd.

Fragmencie tej całej sprawy dostrzegł korespondent, oburzony do żywego postępowaniem Bala. Napisał on m. in.:

„Społeczeństwo miasta Bieca oraz wsi Belnej powyższym sabotażem jest mocno zgrozzone, zdając sobie sprawę ze zniszczenia mienia publicznego”.

Gdyby z KW ktoś pojechał do Smerekowca

W spółdzielni produkcyjnej Smerekowice założonej jesienią ubiegłego roku, spółdzielcy nie dostali nasienia lubinu, mimo że plan przewidywał 15 ha tej kultury. Nie otrzymali również mieszanki lakowej, co przekreśliło i te pozycje planu.

Zawiodło zaangażowanie, zawiodła również i pomoc POM w Uściu. Dostali wiosna dwa traktory, ale jeden od razu był niezdolny do pracy. Trzeba było bronaować — nie było jednak bron traktorowych; trzeba było talarzować akł narzędzia z POM-u nie nadeszły. Tak powtarzało się to i z innymi narzędziami.

Smerekowice wieś odległa, położona hen w górach, pozostawiona została własnemu losowi. Już od kilku miesięcy nie było tu na zebraniu partyjnym czy ogólnym zebraniu członków spółdzielni, nikogo z Komitetu Powiatowego PZPR w Gorlicach czy Wydziału Politycznego POM.

O tym wszystkim co prawda nie mówił list korespondenta. Ale gdyby do Smerekowca, skąd wysłana została skarga na szpital w Gorlicach ktoś pojechał, poważnie zainteresował się oraz ruszona sprawa — KW w Rzeszowie wiedziałby więcej o powiecie Gorlic i to nie tylko o pracy Służby Zdrowia, ale również o działalności POM.

Towarzysz, który by się tam zjawił, zauważyłby niewątpliwie nowy traktor, który w okresie najgorętszych robót zwinnych stoi od kilku dni bezczynnie, dostrzegłby się, że połowa członków organizacji partyjnej to kandydaci nie rzadko już z trzyletnim stażem, że w miejscowej GS istnieje zwycajdzienie mieszkańców „gromady” na członków i nieczłonków.

Aby jednak to wszystko dostrzec, trzeba było pojechać do

Smerekowca, wsi odległej, położonej aż hen w górach...

O tym, że w referacie listów i inwencji w rzeszowski Komitecie Wojewódzkim nie nauczono się jeszcze właściwego stosunku do sygnałów z terenu, o tym, że wciąż jeszcze w niejednym wypadku towarzyszy z KW, którzy nawet jadą wyjaśniać jakąś sprawę, cełnuje powierzchowność w ocenie sytuacji w terenie — świadczyć może niedługo przykład.

Listy z terenu orężem walki z brakami we własnej pracy

Oto np. przychodzi list z terenu. Korespondent Piotr Kaczur z Golec skarży się na biurokrację, trudności z wycieciem powierzchniowość w ocenie sytuacji w terenie — świadczyć może niedługo przykład.

„Nikt nie robi i wszystko śni” pisał korespondent „Gromady” o sytuacji we wsiach Bezmiechowa Górna i Dolna.

„W gromadach Bezmiechowa Górna i Dolna ludność jest nie-uświadomiona”, informował instruktor KW w Rzeszowie, tow. Tybina Stefan, wysłany śladem listu do tych gromad ale w trzech niemal stronach sprawozdania instruktora nie ma ani jednego zdania o tym, co roół tam dość liczna organizacja partyjna czy i jak walczą ze stwierdzeniem przez instruktora KW nieświadomościem.

Uchwała KC PZPR z grudnia ubiegłego roku mówi m. in.:

„Właściwy stosunek do załogi i skarg ludzi pracy pozwala partii i władzom państwowym wnikać w codzienne potrzeby i troski mas pracujących, lepiej poznawać braki w pracy własnego aparatu, ściślej powiązać się z najszerzymi masami”.

Właściwy stosunek. Ale niestety stosunku KW PZPR w Rzeszowie do listów z terenu właściwym nazwać jeszcze nie można.

WITOLD KUCZYŃSKI

„Służba Polsce” w dekadzie

Orkiestra „Służby Polsce” była serdecznie witana przez ludność stolicy. Foto CAF

Z walk załogi gnieźnieńskiej garbarni

(KORESPONDENCIA WŁASNA „TRYBUNY LUDU”)

Krzysztof Strzelecki

stałony prawidłowo park maszynowy.

Trzeba było wiele silnej woli i zapału

Decyzja budowy wielkiej garbarni w Gnieźnie zanadła w roku 1948. W rok później rozpoczęły się prace budowlane, a 1 maja br. dokonano już pierwszych namoków skór.

21 lipca br., w przeddzień Święta Wyzwolenia, na bieżąco trzy miesiące przed zaplanowanym terminem — zakład dał pierwszą partię gotowej produkcji.

Historia budowy gnieźnieńskiej garbarni, największej w Polsce i jednego z największych w Europie zakładu tego typu, to historia walki z olbrzymimi trudnościami, historią wielu wspaniałych osiągnięć budowniczych zakładu. To jeszcze jeden przykład braterskiej współpracy ze Związkiem Radzieckim i Ludową Czechosłowacją.

Trzeba było wiele silnej woli i zapału, aby jesienią 1949 roku wgrzyć się w ruiny zniszczonego w czasie wojny zakładu, naszpikowanego jeszcze niewypalonymi minami.

Pierwsi budowniczości garbarni: Jan Zykowski, Frąskowski, Zakrzewski, Gendek i inni pamiętają dobrze, jak w jesiennych szaruchach przy pomocy własnych jeszcze w większości narzędzi wytyczali w kłębówkach ruin zarzysy nowego wspaniałego zakładu. Położono pierwsze cegły, pierwsze metry szkieletu betonu wypełnili szalunkami.

Równoległe do postępu w robotach rosły wciąż nowe trudności. Plany zakładu trzeba

Na marginesie

Gangsterzy

Niedawno w jednym z hoteli nowojorskich znaleziono zwłoki znanego zachodnio-niemieckiego chemika dr. Ernesta Ludwiga Cauera. Dziennik niemiecki „Berliner Zeitung am Abend”, podaje że, Cauer jako wybitny fachowiec został zabity przez Stanów Zjednoczonych do pracy nad nowymi rodzajami broni. Jak wykazało śledztwo, dr. Cauer w USA zaprzęgał wrocie do Niemiec. Ponieważ jednak wiedział za dużo, postanowiono go zamordować. Ujawniono że dr. Cauera trul przedstawiciel wielkiego koncernu hitlerowsko-amerykańskiego IG Farben w Stanach Zjednoczonych. Max Wajahn, który wrócił po odkryciu morderstwa i ustaleniu osoby mordercy — zmarł również w tajemniczy sposób.

„Berliner Zeitung am Abend” donosi dalej, że porwanie uczonych zachodnio-niemieckich do Stanów Zjednoczonych jest zjawiskiem dość częstym. Podobny wypadek zdarzył się niedawno z dr. Bruno Wendtem, pracownikiem firmy Dr. Schleuser Fotolierke, który przy współpracy konsulatu USA we

Frankfurcie wykradzono został amerykańska Benjamin Sugarman and Co.

Jak podkreśla dalej „Berliner Zeitung am Abend”, do Niemiec zachodnich przybyło ostatnio 200 agentów amerykańskich, których zadaniem jest zwalczanie uczonych zachodnio-niemieckich do Stanów Zjednoczonych. W związku z tajemniczym mordem dr. Cauera i porwaniem dr. Wendta, w kołach uczonych panuje poważne zaniepokojenie. Dziennik norymberski „8-Uhr Abendblatt” podaje oświadczenie jednego ze specjalistów od dzieł ultrakrótkich prof. H. (nazwiska nie ujawniono), który oświadczył: „W Ameryce uczeni muszą pracować za drutami kolczastymi. Obawiam się, że ci, którzy jadą do Ameryki, nigdy już nie wrócą”.

Morderstwo w nowojorskim hotelu i porwanie dr. Wendta — to jeszcze jeden przykład do powolnej historii amerykańskiego gangsterstwa, który — jak widzimy — nie omija również dziedziny nauki.

OSA

W przednim uruchomienia

Olbrzymie hale czolowego obiektu planu 6-letniego w przemysłowym skórzarni telnia gorączkowa praca. Jeszcze godziny pozostały do chwili, kiedy pierwsza partia skóry powędruje do magazynu wyrobów gotowych.

Przy doskonałych strugach koch skrobących skóry pracuje ZMP-owska brygada tow Tomczaka, która osiąga w czynnie lepocowym 130 procent normy, test o 20 procent więcej niż dawniej.

Nad głowami ZMP-owskiej brygady, wysoko pod sklepieniem syczy palnik acetylenowy. To spawacz dokonuje ostatnich poprawek. Wszystko będzie gotowe na czas.

Czesława Fellman i Maria Jankowska pracują przy farbowaniu skór. Przez ich ręce przeszły sztuki, które znajdują się teraz w suszarni; oczekując na uroczysty moment — przekazywania do magazynu i dalej do fabryk obuwniczych.

W grupie robotników budowlanych znajduje się przodowniczka pracy tow. Agnieszka Dymśka wykonująca przy pracach ziemnych i transportowych ponad 350 procent normy.

Przy niej zatrzymuje się na chwilę dyrektor gnieźnieńskich zakładów tow. Piesiewicz. Uzdziadnia co jeszcze trzeba zrobić przed zbliżającym się szybko momentem uruchomienia fabryki.

Czytelnicy i korespondenci piszą

Skonczyć z bezplanowością i marnotrawstwem na osiedlu Mirów

O tym, że Mirów żyje, że tysiące ludzi pracy znalazły tu piękne mieszkania, że jest tu szkoła i przedszkole, że są sklepy i bar mleczny, o tym wszystkim nie trzeba przypominać. Warszawa i każdy nowo wzniesiony dom jest ich dumą. Duma budownictwa socjalistycznego jest i osiedle Mirów.

Ala nie wszyscy warszawczycy wiedzą zapewne o tym co robia w zakresie robót wykończeniowych na terenie Mirowskiego, Przedsiębiorstwo Tereńskich, Przedsiębiorstwo Tereńskich Zielonych i Przedsiębiorstwo Robotów Drogowych.

A więc najpierw wybudowano chodniki i drogi (na których zresztą po każdym deszczu stoja kałuże wody i błota). Potem zaczęto wozzić ziemię na trawniki. Oczywiście furmanki jeździły chodnikami, wskutek czego czyste chodniki zostały zniszczone.

Następnie założono i zasiano

Cała przyjemność nam popsuła

Dnia 7 i 8 lipca biletskie zakłady pracy zorganizowały dla pracowników prace wycieczki do Zakopanego. Między innymi w programie wycieczki był wjazd na Kasprowy Wierch kolejką linową.

Wycieczka udała się znakomicie z wyjątkiem niestety tego jednego właśnie punktu.

Na dworcu w Zakopanem wszystkie grupy wycieczki miały otrzymać bilety na kolejkę linową. Tak się ułożyło, że „Orbisu” Rzecznicy bilety były, ale tylko dla części wycieczki.

Pracownik zakopiański od działy „Orbisu” oświadczył, że członkowie tych grup, dla których bilety zabrakło, otrzymają je na stacji kolejki linowej. Niestety przedstawiciel „Orbisu” po tej obietnicy znik-

Pod ostrym kątem

Systemem tzw. „kombinowanym”

To był naprawdę jeden z najprzyjemniejszych dni w życiu małżeństwa Suchaneków, gdy po długim wyczekiwaniu kupili sobie na raty meble. Komplet. Tak zwany kombinowany. Kupili — to znaczy załatwili w Centrali Handlowej Przemysłu Drzewnego w War. z wie sklep Nr 2 przy ul. Marszałkowskiej i wszystkie formalności, wpłać pierwszą ratę i otrzymali kwitek Kwitek, który w magazynie przy ul. Niszej 17 miał się zamienić w piękną szafę, tapczan, takąż szafę i 6 wycieciań krzesel.

26 lutego 1951 r. ob. ob. Suchanekowie wzięli magazynie obrzali rachunek i powiedzieli krótko: nie ma. Czego nie ma? — zdziwili się — przecież wszystkie formalności załatwiłmy. — Mebli nie ma — odpowiedział magazynier. — Tak zwany komplet kombinowanego.

W bardzo minorowym nastroju wrócili ob. ob. Suchanekowie do pustego mieszkania 26 lutego nie należąc do najmłodszych dni w ich życiu.

Minał miesiąc. Długi miesiąc dreptań do CHPD na „rekoncesnans”. Wreszcie 21 marca br. ob. Jerzy Suchanek wniósł do domu, chwycił żonę i kwitek i pobiegł do magazynu. Meble były rzeczywiście komplet. I rzeczywiście „kombinowany”: szafa — jasnoryz, stół — ciut nie ma, hańdziej 6 różnokolorowych krzesel każde innym obiciem: zielone w kratkę, brązowe w kropki, popielate w liła żuciek... Cóż mieli robić nieszczęśliwi Suchanekowie? Póść znowu z kwitkiem? Wziąć meble: szafa,

trawniki. Wtedy ZBM zaczęło wozić cegły, piasek, cement na budowę schronów na kuby do śmieci. Naturalnie furmanki jeździły po trawnikach.

Ułożono chodniki od strony ul. Elekoralnej, po kilku dniach rozkopano je, by założyć czy naprawić kabel. Do dnia dzisiejszego chodnik pozostał rozkopany.

Wybudowany Mirów, piękny, otynkowany, stoi otoczony od zewnątrz i od wewnątrz gruntem i kupami ziemi. Dzieci bawia się w tumanach kurzu. Trawa zniknie za kilka dni pod warstwą przetrwanego z miejsc na miejsce piasku i gruzu. Drogi są zatarasowane żelastwem ze starych konstrukcji.

Niechże kierownicy robót uzgodnią nareszcie co, kto i kiedy robi. Kosztem niewielkiej pracy niech wykończą trawniki chodniki i drogi, usuną gruz i żelasto.

FLORIAN TOMECKI Warszawa - Mirów

Antypokojowy traktat z Japonią

Bolesław Rayzacher

W Waszyngtonie i Londynie ogłoszony został tekst amerykańskiego projektu separatystycznego traktatu pokojowego z Japonią, którego podpisanie ma nastąpić we wrześniu tego roku w San Francisco. Ten jednoczłonowy akt, zwanym „Traktatem o współpracy z postanowieniami międzynarodowymi” — jest nowym krokiem na drodze agresywnych przygotowań. Ma on bowiem na celu przyspieszenie remilitaryzacji Japonii, utrwalenie jej okupacji przez USA, oraz całkowite jej przekształcenie w bazę wojenna amerykańskiego imperializmu przeciw narodom Azji.

Baza dla agresji w Azji

Sprawa pokojowego uregulowania kwestii japońskiej jest jednym z głównych zagadnień, od których bezpośrednio zależy sprawa pokoju światowego. Traktat pokojowy z Japonią zostały opracowane jeszcze na konferencjach w Kajrze, Jaitie i w Poczdamie. Owe zasadnicze wytyczne to: demilitaryzacja, likwidacja przemysłu wojennego oraz demokracja Japonii tak, aby nie mogła stać się ona ponownie groźbą dla pokoju światowego.

Jednocześnie umowa przewiduje, że strefa amerykańskiego panowania rozciągać się będzie nie tylko na terytorium poszczególnych baz, ale i na „terytorium wokół baz”, na wody terytorialne, na terytorialny obszar powietrzny „przebiegający do baz” itp. Transporty dla wojsk amerykańskich będą przewożone wszystkimi kolejami i szosami bez żadnych taryf i cel.

lekcyjnych bloków obronnych” (czyli „agresywnych”), i że będą mogły zawierać układy w sprawie stacjonowania obcych wojsk na jej terytorium. Paragraf ten został sformułowany z myślą o amerykańsko-japońskiej umowie wojskowej, która ma wejść w życie jednocześnie z separatystycznym traktatem pokojowym.

Umowa ta przewiduje w rzeczywistości przedłużenie w nieskończoność amerykańskiej okupacji. Japonia ma bezpłatnie oddać do dyspozycji wojsk USA terytorium „ograniczone do rozmiarów niezbędnych dla celów bezpieczeństwa na Pacyfiku i obojętnej Japonii”. Oczywiście tego rodzaju mgliste określenie zastosować można do całego terytorium Japonii.

Jednocześnie umowa przewiduje, że strefa amerykańskiego panowania rozciągać się będzie nie tylko na terytorium poszczególnych baz, ale i na „terytorium wokół baz”, na wody terytorialne, na terytorialny obszar powietrzny „przebiegający do baz” itp. Transporty dla wojsk amerykańskich będą przewożone wszystkimi kolejami i szosami bez żadnych taryf i cel.

Wobec akt wobec Chin

Deklaracja Kalrska z roku 1943 stwierdza, że wyspa Taiwan i Wyspy Rybackie powinny być zwrócone Chinom. Amerykański projekt traktatu pokojowego mówi jedynie o tym, że Japonia zwróci się wszystkim prawom do tych wysp, nie wspomina jednak ani słowem o tym, że muszą być one przekazane Chinom. Jest bowiem rzeczą jasną, że Amerykanie chcą kontynuować okupację Taiwanu, aby móc użyć tej bazy wypadowej przeciw Chinom. Fakt ten jest jeszcze jednym dowodem agresywnej polityki USA wobec Chin Ludowych.

Jednocześnie Amerykanie starają się zagrabic część terytorium japońskiego. Projekt traktatu przewiduje, że wyspy Bonin, Riukiu, Volcano i in. mają zostać oddane pod administrację amerykańską dla ustanowienia tam... zarządu powierniczego ONZ. Zaden układ międzynarodowy, ani żadna uchwała

Rady Bezpieczeństwa ONZ nie przewiduje oczywiście odwracania tych wysp od Japonii. Ale i tu — USA jeszcze raz pod przykrywką ONZ chcą przeprowadzić swoje grabieżcze plany.

Konstrukttywne propozycje radzieckie

Jedynie słusne i sprawiedliwe zasady, na jakich powinien się opierać traktat pokojowy z Japonią, zostały sformułowane w Uwagach Rządu ZSRR w sprawie opracowanego przez Stany Zjednoczone projektu traktatu pokojowego z Japonią. Rząd radziecki stwierdza, że:

1. Traktat pokojowy z Japonią powinien być wszechstronny, a nie separatystyczny, wobec czego żaden kraj, który uczestniczył w wojnie z Japonią nie może być odsunięty od przygotowania i podpisania traktatu;

2. Traktat pokojowy z Japonią powinien być opracowany na podstawie Deklaracji Kalrskiej, Deklaracji Poczdamskiej i Układu Jaitańskiego;

3. W celu rozpatrzenia istniejących projektów traktatu pokojowego z Japonią powinna być zwołana w lipcu lub sierpniu 1951 roku Konferencja Pokojowa z udziałem przedstawicieli wszystkich państw, których siły zbrojne uczestniczyły w wojnie przeciw Japonii.

Masy pracujące narodu chińskiego na licznych wiecach popierały amerykańskie plany, popierając w całej rozciągłości propozycje radzieckie. Rządy Chin Ludowych i Koreańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej oficjalnie wyraziły swoje poparcie dla radzieckich propozycji.

Z krytyką amerykańskiego planu separatystycznego traktatu pokojowego wystąpiły nastawet kół burżuazyjne. Potępił go w specjalnym memorandum rząd Indii. Na Filipinach, natomiast marionetkowy rząd zmuszony był przeciwko niemu za protestować. Minister spraw zagranicznych Filipin — Romulo oświadczył, że projekt amerykański „wywołuje rozczarowanie i konsternację”.

W Australii, tak uległy Amerykanom polityk jak Ewart, musiał pod naciskiem opinii publicznej przyznać, że prowadzo-

na przez USA remilitaryzacja Japonii doprowadzi do zniszczenia krajów południowo-zachodniej Azji.

Narody Azji, które poznały w czasie ostatniej wojny krwiożerczość japońskiego imperializmu, widzą w amerykańskich planach remilitaryzacji Japonii śmiertelne niebezpieczeństwo. Dlatego też walka przeciw tym planom obejmuje coraz szersze masy narodów azjatyckich.

W samej Japonii rozwinął się szeroki ruch za zawarciem wszechstronnego traktatu pokojowego, ruch, na którego czele stoi partia komunistyczna. Masy narodu japońskiego, zdając sobie coraz jaśniejszą sprawę z tego, że amerykańskie plany stawiają przed narodem japońskim „perspektywy” wstrząsającej nędzy i przede wszystkim — „perspektywy” umierania za amerykański monopol. Coraz głębiej jest w Japonii świadomość, że plany USA związane z „traktatem” godzą w najbardziej żywotne interesy narodu japońskiego.

Nie tylko na Dalekim Wschodzie, ale i w Europie zachodniej, szczególnie zaś w Anglii — amerykański projekt traktatu wywołał głęboki niepokój. Służba zaufłości w „New Statesman and Nation”, wyrażając obawy nurtujące opinię publiczną kraju, zmuszony był przyznać: „Traktat, który nie przewiduje żadnych ograniczeń w uzbrojeniu Japonii i nie daje żadnej gwarancji przed przyszłą agresją japońską, nasuwa najbardziej ponurą obawę...”

Remilitaryzacja Japonii, odrzucanie agresywnego imperializmu i militarny japoński projekt jest poważną groźbą dla pokoju, podobnie jak prowadzona przez USA remilitaryzacja Niemiec zachodnich. Zdają sobie z tego sprawę nie tylko narody Azji, które były i są najbardziej bezpośrednio zagrożone przez japoński militarizm, ale i wszystkie kraje, które w ramach zaostrzenia wojennych przygotowań. Wzmagają się walka przeciw temu nowemu agresywnemu posunięciu amerykańskiego imperializmu.

WSTOLICY

Ruszyły wielkie zakłady mleczarskie na Mokotowie

Od kilku tygodni trwa wzmocniona praca przy budowie nowoczesnego mleczarni Mleczarskiego Zakładu Mleczarskiego na Mokotowie. Działaniem kierownictwa i pracowników było zakończenie montażu i prób na dzień 22 lipca. Próby techniczne wskazywały małe braki i niedociągnięcia techniczne. Cozdzienne usuwano je systematycznie. Pod kierunkiem majstra Jana Banacha, racjonalizatora, usuwano błąd po błędzie. Ostatnia próba przeprowadzona w nocy 19 lipca br. dała już zadowalające wyniki. Uroczystość otwarcia odbyła się 21 lipca o godz. 18.30.

Jest godzina 2.30 w nocy. Od strony ulicy wjeżdża wóz z mlekiem. Już czeka nań: naczelnik dyrektor MZ Mlecz., tow. Pruss, kierownik budowy inż. Kwapięiewicz, kierownik inż. mleczarni Henryk Woźnica. Rozpoczyna się okres produkcji. Idziemy przez wszystkie jej szczeble. Schodzimy na dół do basenów. Tu mleko powoli białą strugą wlewa się z góry do białego, lśniącego kafelkami basenu. W kompresorach pracują motory, które mają ochładzać mleko do + 3 stopni.

Idziemy do sera zakładu, do aparatuwni. Nowoczesne wiertarki i pasteryzatory aż lśnią

od bieli i czystości. W dół stoją konserwatory, po 10.000 litrów każdy, gotowe na przyjęcie mleka.

— Jest czerwone światło! Sygnał z dołu z basenów. Pompa obiegowa podaje mleko na wiertarkę, która je oczyszcza. Zapala się druga lampa. Mleko już jest na górze. Teraz droga na pasteryzator. Nagrzewnicę pracującą wytwarzają dla pasteryzatorów parę o temperaturze + 85 stopni. Pompa podawcza podaje teraz z kolejką mleko na pasteryzator. Teraz odbywa się okres pasteryzacji.

Patrzmy z zdziwieniem, ale oto już obsługujący aparaturę, inż. tow. Bałonik nacisnął drugi guzik. Automatycznie zamknął się wózek pasteryzatora, dając o tym znać dzwoniącym alarmowym i lampą kontrolną.

Powoli wpływa mleko do szczennej zamkniętego basenu, który utrzymuje temperaturę jednostajną przez 36 godzin.

Proces pasteryzacji skończył Mamy już pewność, że mleko to jest dobre. Spasujemy konwojencji, zabrają konwie i rozwożą na miasto.

HENRYK CZAJKA korespondent zakładowy

Zakład utylizacyjny i produkcji albuminy ruszył na Bródnie

W dniu wczorajszym nastąpiło uruchomienie zakładu utylizacyjnego i produkcji albuminy na Bródnie. Zakład ten jest jednym z kilku uruchomionych w ostatnim czasie zakładów podległych „Bautolowi”. Uruchomiony zakład utylizacyjny jest pierwszym tego rodzaju zakładem w Warszawie.

Zakład ten będzie przerabiał odpady rybne, skurpiki od jajek oraz popsułe jajka na wysokowartościową mączkę, stanowiącą doskonały pokarm dla bydła. Uzyskany przy produkcji jako produkt uboczny tłuszcz przerabiany będzie na tłuszcz techniczny.

Zakład produkcji albuminy przerabiał będzie krew zwierzęcą na albuminę, która jest

używana do produkcji kleju niezbędnego przy klejeniu dykt i formioner.

Przy robotach wykończeniowych tego zakładu wyróżniła się żaloga warszawskiego Zjednoczenia Przemysłu i Budownictwa nr 2. Na szczególne wyróżnienie zasługują pracownicy kierownicy, astrykarza Dubińskiego oraz grupy transportowej Gietkiego. Przy pracach montażowych wyróżnili się inspektor techniczny Junc oraz monterzy Nowicki i Błażowski. Wiele pracy wniósł również oddział pracowników Technicznej Spółdzielni Pracy m. Marcelego Nowotki z Krakowa pod kierunkiem E. Latko.

Centralny Dom Towarowy rozpoczął swą działalność

22 bm. po uroczystości otwarcia Centralnego Domu Towarowego zwidzilo go około 20 tysięcy osób. W dniu tym nie odbywała się jeszcze sprzedaż. Pierwsi kupujący zostali przyjęci w Centralnym Domu Towarowym w dniu 23 bm. o godz. 9 rano. W dniu tym przez Centralny PDT przewieziono do godz. 16-ej przeszło 35 tysięcy ludzi.

Przy stoiskach z niektórymi artykułami dawał się odczuć pewien natłok, ale sprawnie działająca obsługa, szybko likwidowała ustawiające się kolejki.

Jak było do przewidzenia na niektóre stoiska dokonali nalo tu „znajomi handlarze” jak nazywają pracownicy PDT — spekulantów. Takich „klientów” ośmielali jednak sprzedawcy wobec innych ludzi, czyniących

zakupy i w ten sposób spekulanci musieli zrezygnować z wykupywania towarów.

Pierwszy dzień sprzedaży wykazał jednak, że stoiska nie są jeszcze właściwie ustawione. Bowiem największa ilość kupujących grupowała się na dwu tyłko piętrach i w ten sposób mogło stać na nich zatępienie. Długo też pewne stoiska z artykułami, na które daje się zauważyć wzmocniony popyt, zostaną rozdzielone na poszczególne piętra, co znacznie ułatwi poruszanie się po Domu Towarowym.

Wskazany jest jednak, aby o utrzymanie porządku dbali również i kupujący. Dyrekcja Centralnego PDT winna się również zatroszczyć o to, by zlikwidować brak książek żywcem i zażalen na niektórych stoiskach. (17)

Telefoniczne zamawianie biletów kolejowych

Od dnia 3 lipca można kierować do okręgu warszawskiego PEP „Orbis” zamówienia telefoniczne pod numerami 8-80-05 oraz 8-80-06 w godzinach od 9 do 16. Dział sprzedaży biletów na zamówienie telefoniczne mieści się w Oddziale „Orbisu” w gmachu hotelu „Polonia”.

Zgłoszenia przyjmowane są już na 3 dni naprzód, nie licząc dnia zamawiania. Bilety mogą być za specjalną opłatą dostar-

czane do domu, bądź też odbierane w Oddziale „Orbisu”.

W dniu wyjazdu zamawianie na dostawę do domu nie będą przyjmowane. Koszt dostarczenia do domu jednego biletu wynosi 4 zł. Za dostarczenie dwóch biletów 8 zł, za trzy i więcej — 12 zł.

Zadanych informacji kolejowych przez wspomniane wyżej numery telefonów nie udziela się, aby nie blokować linii. (1)

Z wystawy o Feliksie Dzierżyńskim

(Do artykułu poniżej)

Foto CAF

Neograniczona okupacja Japonii przez USA

Głównym celem separatystycznego traktatu pokojowego jest usankcjonowanie roli Japonii jako głównej, azjatyckiej bazy amerykańskiej agresji przeciwko Związkowi Radzieckiemu, Chinom Ludowym i ruchom wewnętrznym w całej Azji. Jeden z zasadniczych paragrafów traktatu stwierdza, że Japonia będzie mogła należeć do „ko-

łków czytających „Iskrę”, fabrykę w guberni wiatkijskiej, w której Dzierżyński, będąc na zesłaniu pracował i walczył. Żywym słowem przemawia z blansz najbliższy współpracownik Lenina i wódz międzynarodowego proletariatu towarzyszy Stain:

„Jęczał pod jarzmem ucisków w Rosji narodem i wznosił, między innymi Polacy, których wypędza się z ojczyzny, których najświętsze uczucia są znieważa-

Wystawa podkreśla i z żelazną logiką dowodzi, że droga wyzwolenia Polski, która obróżyła Dzierżyńskiego była jedyną służącą na drogę. Wykazuje, że jedynie polska klasa robotnicza i jej partia SDKPiL naprawiła szczytnie i konsekwentnie walczyła o wyzwolenie narodu.

Oto lista 1905-1907. Rewolucja w Rosji. Krawawa Niedziela, wyznaki w Moskwie „rewolucja w Polsce — Łódź, Warszawa, wyprowadzenie strajkujących robotników z fabryki, aresztowanie a tuż obok narada generalno-gubernatorska z fabrykantami i łódkami. I równocześnie na plany przedstawiającej surowe, w których Dzierżyński prowadził robotę rewolucyjną, rysunek przedstawiający aresztowanie Dzierżyńskiego w zestawieniu z dokumentami policyjnymi wskrzeszając przed oczyma widza całą epokę historyczną. Dokumenty te nie działają jednak przewidywalnie. Widzimy obraz przedstawiający drogę Dzierżyńskiego na zesłanie w 1898 roku ale równocześnie widzimy, że walka trwa i nasila się, widzimy egzemplarze „Iskry” i „Brzoły” robotni-

mi towarzyszymi walki Dzierżyńskiego. Przedstawiając lata 1910-12 „stawa pokazuje Dzierżyńskiego w Krakowie, kiedy redagował wychodzącą tu gazetę SDKPiL „Czerwony Sztandar”.

Z tego okresu pochodzi niezwykle cenny dokument — notatka Lenina do Dzierżyńskiego w sprawie walki z likwidatorami napisana podczas Konferencji Partijnej w Paryżu i dopisana na niej odpowiedź „Józefa”.

Walka o czystość szeregów partyjnych nieugięta wola zwycięstwa przebiega z wszystkich nagromadzonych tu dokumentów.

I z dokumentów tych przebiega wszędzie od pierwszych dni, mał gwałtów do ostatnich trojaka w Polsce, o jej wyzwolenie społeczne i narodowe.

Na czerwonego sztandaru z napisem „Za naszą wolność i naszą” czytamy słowa wypowiedziane przez Dzierżyńskiego na wiecu Polaków 5.III.1917 roku: „Na podstawie braterskiego porozumienia zwycięskich ludów kwestia polska znajdzie swoje całkowite rozwiązanie, a lud polski, wolny i zjednoczony, weźmie udział w dalszej walce o zaprowadzenie ustroju socjalistycznego”.

Wystawa przenosi nas w dni Rewolucji Październikowej, czytamy pierwsze dekryty Rady Komisarzy Ludowych, widzimy Dzierżyńskiego w pierwszych szeregach walczącego proletariatu i potem Dzierżyńskiego w strażach zdobywczej rewolucji — na czele WCKZ.

Czekając może być tylko człowiek o zimnej głowie, gor-

czym sercu i czystych rękach” — powiedział Dzierżyński. Ta czystość tak i ten płomień serca uchwyci samego Dzierżyńskiego, przebiega z eksponatów poświęconych temu okresowi. Płomień serca zarówno jeżeli chodzi o nienawiść do wszystkiego co wsteczne, co wrogie, co staje w poprzek zwycięskiemu proletariatu, jak i pod względem miłości do wszystkich, którzy cierpią, którym potrzebna jest pomoc i opieka.

„Wszyscy za pomoc dziećmi” — czytamy w podpisem przez Dzierżyńskiego wezwaniu Komisji WCKI do spraw Poloszenia Bytu Dzieci.

Bogato reprezentowana polska prasa rewolucyjna, czasopisma i gazety SDKPiL, wydawnictwa i odczwy KPRP, wydawnictwa Rad Delegatów Robotniczych, dokumenty Tymczasowego Komitetu Rewolucyjnego Polski, bogaty materiał ilustracyjny oraz konsekwentny, głęboko przemyślany układ sprawiają, że wystawa przemawia nie tylko do rozumu ale i do uczucia.

„Uczmy się czcić i naśladować Feliksa Dzierżyńskiego” — czytamy słowa towarzysza Biercia umieszczone na czołowej planzynie ostatniej sali obrazującej wykonywane testamentu towarzysza „Józefa” w Polsce Ludowej.

Wystawa uczy „czcić i naśladować Feliksa Dzierżyńskiego” — czy tak kochać przyjaciół i tak nienawidzić wrogów — jak on, uczy tak walczyć o zwycięstwo socjalizmu w Polsce, jak walczył Dzierżyński.

ZOFIA KWIECIŃSKA

Wystawa która uczy kochać i nienawidzić

„Życie będzie mnie mogło jedynie zdruzgotać, tak jak burza stuletnie debę wali, lecz nigdy zmienić” czytamy na jednej z planz otwartej 21 bm. w pałacu radziwiłłowskim w Warszawie wystawy poświęconej życiu i walce Feliksa Dzierżyńskiego. Są to słowa wypowiedziane przez tego nieugiętego, wiecznym ogniem gorącego bojownika o wolność i sprawiedliwość, o socjalizm, o wolność narodową Polski.

Wystawa przedstawia życie Feliksa Dzierżyńskiego w porządku chronologicznym od 1877 roku — roku urodzin do dnia śmierci. Foniawiał życie to jednak nierozrywaliśmy spłotami związane cyło z walką proletariatu — na wystawie czytamy i nie tylko czytamy, lecz widzimy kawał historii, zdaje się żywej jej zecze, jeszcze gorąca kwiąt tetajacji.

„Polacy — czytamy na jednej z planz słowa Marksa — poza granicami swego kraju odegrali wielką rolę w walce o wyzwolenie proletariatu, bvli wszędzie też czołowymi bojownikami”.

Na dalszych planzach widzimy rysunki przedstawiające nędzę polskiego ludu „isknane go przez rodzimych wyścizkawczy i przez carską przemoc, obraz przedstawiający Dzierżyńskiego jako dziecko su-

chającego opowiadań o ucisku i o walce i przy tych rysunkach jego własne wspomnienia z tego okresu.

Rysunki, fotografie i wykresy zapoznają widza w dalszym ciągu z narodzinami ruchu robotniczego w Polsce. Widzimy tu fotografie Proletariatu, obraz przedstawiający pierwszy poważny strajk w warszawskich warsztatach kolejowych w 1882 r.

W 1894 r. w 7 klasie gimnazjum, należałem do socjaldemokratycznego kółka samokształceniowego. W 1895 wstąpiłem do litewskiej partii socjaldemokratycznej... czytamy umieszczone na wystawie fragment autobiografii Dzierżyńskiego. Od tego momentu historia walki proletariatu, łączy się nierozdzielnie z życiem Dzierżyńskiego. Jego wypowiedzi, redagowane przez niego pisma, widzimy we wszystkich gablotach i na wszystkich planzach.

Organizatory wystawy potrafili w sposób żywy przemawiający bezpośrednio do serca widza, pokazać jak nierozdzielnie związany był polski ruch robotniczy z ruchem międzynarodowym, w szczególności zaś z ruchem rewolucyjnym w Rosji i jak nierozrywalnie z tym ruchem związana była walka o wyzwolenie narodowe. Widzimy fotografie Lenina i Stalina z te-